

प्रवेश सं०

१६२६९

विषयः पुराणे लिहसम्

क्रम सं०

नाम रुकादशमाहात्म्यम्

ग्रन्थकार

पत्र सं० १ - ३३, ३३ - ६३,

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३७

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

आकारः ९.६" x ४.४"

लिपिः दे. ना.

आधारः कागज.

वि० विवरणम् स्तम्भम्

14446

नं. १८८३

पी० एस० यू० पा०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--४० ०००

Indira Gandhi National
Centre for the Girl Child

अंतमष्टादिकोये अर्जुनवाच एकभक्तेकृतयच्चनक्तेचैवविशेषतः सर्वकथयदेव
 अकृतेपिजनादेन १ श्रीभगवानुवाच हेमतेसेवसंप्राप्तमासिमांशिस्फुटंरुद्रमपसेत
 थापार्थउपोष्येकादशीशुभा २ विधिनोयेनकर्तव्यंतच्छ्राद्धमहामतेदशमावेकभ
 क्तस्तश्रुविद्यावेष्टव्रतो ३ तस्मिन्प्रभातसमयेयमंरुत्वातुपूर्वतः मध्याह्नंचतथा
 राजनश्रुविस्नानंसमाचरेत् ४ एतेवेवाधमंस्नानंवापीस्नानंतुमध्यमं उत्तमंपुष्क
 रेस्नानंनद्यांचेवोत्तमोत्तमं ५ तस्मात्संपादुवश्रेष्ठेनद्यांस्नानंसमाचर क्रोधंलोभंप
 रिमत्प्रमिथ्यावाहेतथेवव ६ येधर्मनिहांकुर्वन्ति~~ये~~येषांसंगंविद्वर्जयेत् योयिक्री
 डाप्रगारांचर्तयेवाधमंसंपत्ता ७ कांसमांसमसुरान्वेषाकंकोद्वर्तथा शाकंम
 धुपरात्रंचपुनर्भोजनमेथुनेयद्विश्रेयसिवात्मानदशमां दशवर्जयेत् य~~द्विश्रेयसि~~

राम

१

५८७३१

कामानंदस्वप्नं दशवर्जयेत् ८ व्रतसंपूर्णतायांसंतोषायजगत्पतेः कामंक्रोधंतथा लोभंमा
 यांगर्वचमेथुनं उस्मतोयं~~द्वि~~दिवानिद्रांताज्वलंहेतथावर्न स्त्रीगांहास्यंभस्त्रापमाहर्षंशयि
 कांतथा ११ एकादश्यांमहाबाहोयानितुवर्जयेत् तत्त्वंभधुमांसंभात्रंशब्भोजनं १२
 दिवास्तेद्रांपुनर्भुक्तेमेथुनंहेतथावाहनं विप्रभोजनंनिहांवल्लोभंचैवधनंनय १३ यथा
 क्लृप्तप्राप्त्यर्थेहादृश्याहादृशोयजेत् वर्जयेच्चिद्विनेपार्थमिथ्यावाहेतुमेथुनं १४ धर्मवा
 स्यविनोहेनत्रिदिवंगमयेत्स्थूषीः केजवंप्रजयित्वाएकादश्यांविधानतः १५ यद्योजवि
 धिनाराजनस्नानमधीमनादिना गंधंमात्स्यंनैवेद्यंधूपहोपंतुहापयेत् १६ रात्रौजाग
 ररात्रंलालहेरिमां विप्रायदक्षिणां दक्षेप्रणिपत्यमक्षमापयेत् १७ एवंयः कुरुतेपाथेष्टरा
 तस्यापियमले वाराणास्योचवसन्ति यद्विचर्येसहस्रकं १८ एकादशुपवासास्य कर्त्तव्यं

नि

कामनीतु

वा

नियोडशो प्रभासहेत्रेयदानं ग्रहरोचं इत्ययोः सकादशपुषासस्य कलां जाते० संकोतो
 यानिदानानिपलरूपाणि यानिच २० एकादशपुषासस्य० ज्ञातिस्तसस्त्रागोभोजने
 यत्फलं भवेत् २१ एकादशपुषासस्य० केदारसुदकं पीत्वा पुनर्जन्मविद्यते २२ एक
 दशोत्थापाये गर्भवासस्यं करी व्रतं वास्यसमं पार्थनं भूतं न भविष्यति २३ तस्माज्ज
 मफलार्थे हि व्रतमेतत्सदा चरेत् गोसहस्रप्रदानेन वेदवित्युपयुक्तं २४ एकाद
 शपुषासस्य फलं दशगुणं मर्तं भोक्ष्येद्वा सती नृसं प्रजयेच्च विधानतः २५ तस्मा
 दशगुणं प्रोक्ष्य ब्रह्मचारी धनं जय ब्रह्मचारी सहस्रेभ्यो वा न प्रसूयते तोयिकः २६ वानप्र
 स्तसहस्रेभ्यो यती वकोततोयिकः यती सहस्रेभ्यो भूमिदानं समं मर्तं २७ भूमे ई राम
 शगुणावात्रेयो ददाति बुभुक्षिते अनात्तरं रं दानं भूतं न भविष्यति २८ तपिं गति २

तो

नि

चकोतेयस्य गच्छाः पितृदेवताः अन्नदानात्तरं दानं गोमेधश्चापि पांडव इव इव गोमेधाच्च
 गुणं पुण्यं अश्वमेधेन हाकतो अश्वमेधशतार्थिपुंके केदारसुदकं पी २० केदारसुदकं पी
 त्वा मंत्रं पतं धने जय यस्य देहे त्रयो वस्त्रा विष्णुमहेराः २१ तस्मत्पुत्रो भवेत् पार्थ एका
 दशपुषासतः एतत्पुण्यं भवेत् तस्य सारं पिबेत् २२ यः करोति निगहारं मेकादशं प्र
 यत्नतः तदर्थं पुण्यमाप्नोति दुष्प्राहारिदृष्टव्रतः २३ नक्तो जीतदर्थं हितदर्थं एकमक्तं व्रतं
 पर्वतं न मर्तं ये सप्तहो पुरा पंधने जय २४ ते यामुसंधते बुद्धिरेकादशं वा व्रतं प्रति ए
 कादशपुषासस्य पुण्यं सत्यान विद्यते २५ तस्मात्पुण्यं इव व्रतं मत्तस्य मावर तवा
 वकथितं पार्थ यद्गोपं हि मे देवमे २६ यो न कुर्याद्व्रतं चैतद्दसहासनिगद्यते अर्जुन उ
 वाच उत्तमासाकथं पुण्यं कथं पुण्यं कथं हि सा कथं देवपविर्वासाकथं यस्व

जेनाहिन श्रीमगवानुवाच पुरासपुगेबाजनमुरजीमेतिहानवः ३२ महाघोरोमहा
 रोद्रादेवानामंतकोपमः देवतानिजिज्ञातेनसैद्रोषेवावगीकृतः ३३ स्वर्गचिराकृता
 देवास्त्रिवर्तिमदितले नगरीतुक्तावाभ्यालोकपालेसुधासह ४० आदित्यादि
 ग्रहाः सर्वेवासुराग्निः स्वयं बभौ यदातेनकृतं सर्वं देसादेवैः सवासवेः ४१ तेदासै
 विंशमघवागतौयत्रमहेश्वरः इंद्रेणाकथितं सर्वं महत्स्ययेधनं नृप ४२ स्वर्गदे
 वाः परमिषाधर्मतिचमोहेतले मर्त्येषुसंस्थितादेवानशोभतेमहेश्वर ४३ उपा
 यंत्रहिमेनायश्चमराणां वक्रागतिः ईश्वर उवाच गङ्गाक्षसुरश्चैश्वर्यमत्राभोगरुड
 ध्वजः ४४ जगत्राताजगन्नाथः परित्राणपरायणाः शिवस्यवचनं श्रुत्वा मद्यवात्रि
 देशोः सह ४५ गतस्तत्रैवयत्रास्तेलस्मासह जनाहिनः स्थतक्षीयजगन्नाथं प्रसुप्तं

राम

३

श्रीधरंतहा ४६ जलमध्येगातंदृष्टाववदेवजगत्पतिं देवाउबुः नमस्तेदेवदेवेशमहासु
 रविमर्दन ४७ देसारापुंडरीकास्तेत्राहिनामधुसूदन सुराः सर्वजगन्नाथभयभीताः
 समागताः ४८ शरण्यत्वांप्रपन्नास्मदेवेशमसुराहिताः सुरुगानिर्जितास्नातश्चसु
 रगानिर्मर्षिणा ४९ ब्राह्मिनाहितिदेवजसुरेशशरणगतं त्वंमातासर्वलोकानांविम
 वेजगतः पिताः ५० त्वमुमन्निःस्थितित्वं वै त्वं सर्वसंहारकारकः उकारस्त्वमकारश्चम
 वेस्त्वंगरुडध्वजः ५१ त्वं शिवश्च परं त्वं सत्त्वं विष्णुर्भाजं बुद्धिमाः त्वमग्निरापः यत्पिबी
 वायुराकाशमेव च ५२ आर्तानामार्तिहरस्त्वं त्रैलोक्ये सचराचरे स्थावरंजंगमचैव
 त्वयिसर्वंप्रतिष्ठितं ५३ इहान्स्त्वंतस्ते देवाभयभीताः समागताः सुरुगानिर्जिताः स
 वैस्वर्गाद्व्यासः सुरुहा ५४ ब्राह्मिनाहितिनेत्राशरणगतवत्सल देवतानां वचः

अत्रामगवान्वयमव्रवीत् ५५ श्रीमगवानुवाच कीदृशोदानवोऽङ्कस्त्वंशेसमु
 द्रवः कृत्स्नं किं वलंतस्य वृद्धिर्मर्वपुर्द्वर ५६ इन्द्रवाच पूर्वमेवमहावाहो ब्रह्म
 गेसमुद्रवः तासजंघेतिनामैवश्रुतगोसोमहासुरः ५७ महातापान्धवरोब्रह्मरो
 वमहाभ्रमना देवतानिर्जितास्तेनस्वर्गाद्यैवनिराकृताः ५८ अन्धशृङ्गकृतेस्तेनतथाम्य
 कुरुताशनः रविर्ब्रह्मसोवाग्नोयदनसत्रसंयुतो ५९ लोकाश्चामेरुतास्तेनसत्यस
 संजनादेन इन्द्रस्यवचनंश्रुत्वाप्रोवाचभावाहुरिः ६० श्रीमगवावर्हमतामसुरंशो
 ब्रह्मदेवास्त्रमयकरं त्रिदंशः सहितोवेगाकृतशृङ्गावतीपुरी ६१ दश्यादेवान्समाया
 ताक्रोधयुक्तोमहासुरः संख्येतिवलेयुक्क्रोदियप्रहरणायुधः ६२ ततोयुद्धम
 भस्यर्वदेवानांवादानेवः सहस्रममानाद्यतेदेवाश्चसुरैश्चवलान्वितेः ६३ सत्यस्य

गम

४

माना विभानाः

पुङ्गतेदेवाताश्चैवदिग्गदाश्च हरिणावीर्यमैवमहाः सर्वेदिंकोकसंस्तु चक्रं संस्तु
 तमगवान्क्रोधसंरक्तलोचनः युयुधेसुरणासाकंहरिगेरुदवाहनः ६५ गद
 याभिहतः सोवेनचक्रंमहासुरः उवाचचैनंदुष्टास्माहरिकमललोचनं ६६ निरीस
 मेवलंश्रुदेवनाथसुरेश्वर इत्यक्ताताडयामासहानवेन्द्रमहाहरिं ६७ सुरथा
 रैर्निशस्त्राघरनेकैरसुरेश्वरः निवारितास्तहरिणातीलेषवधनंजय ६८ तदापु
 नश्चदेवशैवाहुयुद्धंकारवे बाहुयुद्धकृतेनेवयोर्गावसहस्रकं ६९ हाहेतिक
 वरणाकोकृतोमुनिवैरमहा भगवांस्त्वामितस्तेनसत्यस्ययुद्धंयत्नापितः ७० दैत्यस्य
 यद्यिसंलनागातोवहिरिकाश्रमं गुरासिहावतीनामनवगुप्तोजनादेनः ७१ यज्ञेने
 दादशायामाद्येकद्वाराधनंजय तत्रगुप्तोयदेवशोभयमीताजनादेनः ७२ यद्यिलन

प्रविशोसो हानवोमहतीयुहां प्रससंवरिदुष्टा पुनः सोवेविंशितयत् ७३ अहोवत
 मयादुष्टोप्रविशोवैहरिगुहां इहानीघातोप्यमहमसुराणांक्षयंकर ७४ एतस्मिंम
 सदेहातुनिः सृतेकादिकृत्या रूपाविताससोभापाद्विप्रहरणीयुधा ७५
 विहोसो जसमुद्रतामहाबलपराक्रमा महाबलामहो राक्षसानवानांभयंकर ७६
 कर्मासायुधेनत्रकोपादरुगालोचना तयाहतामहोराक्षानवाशुसहस्रशः ७७
 युवतीसातिशुभ्रावेज्ज्वालाभ्रचावलोकयत् तस्यावलोकनेनैवमस्मिभूतश्वहान
 वः ७८ निहृदहानवैदेवदेवोविस्तप्रबोधिः उवाचविस्मयेनैवकेनायेनिरुतोसुरः
 ७९ नदेवेनैवगंधर्वैयसेवोराक्षसेसुतया एतेरप्यजितोदेवोहतः केनातिमयिगा
 ८० महासुरोमहावीरोदेवानाभयकारकः ददाम्यहंवरं तस्मैनायनिरुतोसुरः

राम
 ५

इतिवास्यंहरः श्रुत्वावागुवावाशरीरणी मयायनिरुतोदुष्टोदेवासुरभयंकरः ८१ जि
 त्वायेनसुराः सर्वस्वगोक्षोवनिराकृताः सोसुरोत्रममायातस्त्वदधार्थंजनार्दन ८२
 त्वध्वरागात्समुत्पन्नानिरुतो हानवोमया तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाविभुर्वचनमप्रवीत
 ८३ उपकारः कृतोदेविपदतोयमहासुरः प्रसन्नोहं दिकृत्याणि वस्त्रं हि ददा
 मिते ८४ देववाच यदितुयोसिमैदेवएकानिष्टांगोतोघ्नं ममनामयस्कानं
 ८५ इतिचैव जनार्दन ८६ श्रीभगवानुवाच मत्तोकेवमनित्यं हिममत्वं सर्वं दीप्रिया
 पुनरप्यहं ब्रूहि तिष्ठेकादशीभव ८७ एकादशपुवाच अहंत्वेकादशोविहो
 त्वय्येवास्ममितिमम सर्वं पापलक्षणेवदेवशत्रुविनाशिनी ८८ श्रीभगवानुवाच
 तवतुष्टोममहं देवि विसृजेते ददाम्यहं निरुतो हानवोद्योरः संतुष्टोसर्वदेवताः ८९

॥ ५ ॥

अमयं विष्णु लोकेषु त्वया दत्तमिति हिते अतस्त्वं वरारोहं सर्वमप्यधिकायतः ॥
 पुनर्ब्रह्मिवरं भद्रे यत्र च ते मनसी स्थितं अनघे हं ददास्य धनं वपुः प्रसादितो विधिः ॥ १० ॥
 कादश्युवाच अहं ते वप्रियानाथ अग्नानो मादृशी भवेत् सर्वोतिथिप्रधाना च सर्वसि
 द्विप्रदायिनी ॥ ११ ॥ सर्वपापनिहन्त्री च आयुर्वर्णविवर्द्धिनी उवाच्यतिथये मत्प्रीतारिना
 अक्षयान्विता ॥ १२ ॥ सर्वकामप्रदातिर्या भवेयं माधव ददहं तव पूजां करिष्येति अस्म्ये
 वत संपुताः ॥ १३ ॥ पूजयन्ति स्म ते भक्त्या विष्णुमेतन्मया विज्ञाः तस्य स्थिते प्रहो भवत्वं भ
 वनात्र विचारवान् ॥ १४ ॥ गंधे माल्यैः समवेद्यैः पुष्पैर्धूपैः समन्वितैः श्रद्धाकथामिच
 रितां दिवा चार्या यदतिगां ॥ १५ ॥ स्वर्गाद्याश्च वरारोपवासांति च पयस्विनी एका
 दशी व्रतं कृत्वा कथं श्रद्धा विधानतः ॥ १६ ॥ दद्याद्यो विदुमुद्दिश्य तस्य कोटिगुणं भ

हि
 राम
 ६

तिथिः ॥

वेत् उपवासेन यत्पुण्यं तत्सार्द्धं पयसौ दत्ते ॥ १७ ॥ ययमो हं भवेन्नृते न क्ता ई चेन्न भोजने कु
 रसे चैरवैयमेव सौमीभारं स्मरं ददा ॥ १८ ॥ तत्तुल्यं हि भवत्येव मायमात्रं हेरार्हे न हरिवा
 सरसंप्राप्ते गोदानं प्रकरोति यः ॥ १९ ॥ स तारयति पितृंश्च दशपूर्वींश्च शापरान् एकाशी
 दिने प्रादो वस्त्रदानं करोति यः ॥ २० ॥ तं तु संख्यानि वस्त्रस्य वसराणि द्विवंसेत एकादश्या
 हरः प्रीत्या ब्राह्मणा भोजयेद्दृष्टे ॥ २१ ॥ तस्य पुण्यस्य संख्या वैवर्द्धं जज्ञो न आत्मभूः हरि न
 वासरसंप्राप्ते यो दद्याद्दानमुत्तमं ॥ २२ ॥ तत्तुल्यं हि भवत्येव मायमात्रं हेरार्हे न हरिवा
 मत्तकं पापं तत्तारां च विनश्यति ॥ २३ ॥ उपवास तयः कुर्यात्पूजां तारां हरः अक्षि
 वचनं दार्ढ्यं जवाक्म फलं भवेत् ॥ २४ ॥ हास्यामि वैस्म वलोकं कृत्वा कोटिशतो निच गमे
 वासन पश्येति येः कृतं मधुतं हिते ॥ २५ ॥ एतद्वरं हि मां दत्तं हि पदितुं शंसि मे प्रभा ॥

रुस्मप दाय श्री

श्रीभावावुवाच यत्वेवदसिक ल्माणि तत्सर्वेषु भविष्यति ७ धर्मार्थकाममोक्षाख्य
 नावकार्यविचारणा ममभक्तास्तये लोके मम प्रीत्या क्लृपेयनराः ८ तेस्तसर्वोत्तमा
 कार्यव्रतानामुत्तमं व्रतं मासिमासिव्रतं भद्रं क्स्माद्युक्ता व्रतं पथक् ९ अकृतव्रत
 हाचैव महापापी दृष्टात्मवान् श्रीकृष्ण उवाच इति स्त्वावरंतस्येभगवत्सोऽनभा
 वनः १० एकादशी व्रतं श्रेष्ठं व्रतानामधिकं व्रतं तस्माच्च सर्वदा कार्ये नियमेन स
 मन्वितैः ११ अकृतप्रसवा योक्ति कृतं चैव महाफलं महाव्रतमिदं पार्थ सर्वदा केश
 वप्रिय १२ स्नानं हानंतपो होमः कृतं कोटिगुणं भवेत् गंगा स्नानं शताब्दे प्रवो
 धिमां व्रतं तथा १३ व्रतेधिनी शतं पुराणं तदेकानि जैलावृतं निजैलायुते र्यत्पु
 रणं आमर्दय्याः समं तथा १४ आमर्दं कौलसमेकं मोक्षायां तत्फलं स्मृतं गोमह

राम

७

संज्ञयो रक्षा कृणां विधि पूर्वकं १५ तद्दानात्कोटिगुणितं फलं चैकादशी कृते लतात्वं
 पुच्छे स्नानं गोरावयौ वयसत्वं १६ तत्फलं समवाप्नोति शयनी बोधिनी कृते श्वपच
 स्पर्शने पापं अमृतस्य च भसरो १७ सुवर्णो हरतो चैव तथा सर्वपरिग्रहे परस्त्रीगम
 ने यच्च साता पित्रोश्च धातने १८ संबंधे वर्णां जास्त्री पुत्र्यै विद्या सधातके परस्वह
 रणो यच्च परात्रस्य च भसरो १९ मित्रद्रोहे च यत्पापं परवादे च यच्च हि तन्नाकृटे मा
 पकृटे यच्चाप्यनृतसाक्षिके २० परोपतापे च यच्च मुक्तिश्चैकादशी व्रतात् एकादशी
 समं किंचिदुपरापं लोकत्रये न हि २१ कर्मणामनसा वा च पापहानरदुर्लभा सर्वपाप
 हरि पुराणा सर्वसिद्धिप्रदा शुभा २२ पुत्रपौत्र प्रदाद्याति धिरेकादशी न्य एकादशी
 व्रतं स्पेकं पुणपदद्याच्च यः पितरन् २३ विदुलोकं च मांसं वपित्वा भवति भ्रवं तुलसी

रुक्ममन्त्रिस्तद्वारकागोपिवंदनं १४ व्रतं चैकादशीगंगाएतन्नेत्रोत्पदुर्लभं एतदुत्कृष्ट
 यीकैत्रास्त्रेवांतरधीयत २५ एकादशीतिथिपार्थसर्वपापप्रनाशिनी उपोष्यातुमहापु
 रापासर्वदेवैस्तुर्वदिता २६ दशमीभेदरहितायासासिद्धिप्रदामता शुद्धायेकादशीपा
 त्यापरतोद्वाद्दशीनवेत २७ अशुद्धापिद्विशुद्धास्यापरतोद्वाद्दशीयदि संपूर्णैकादशी
 यत्रपुनरेवमवेतुसा २८ पूर्वेषोपवसेत्कामनिः कामस्तुपरामिति एकादशीयद्वा
 नद्याद्वाद्दशीसकलभवेत २९ तद्वातयुगं पुण्यं त्रयोदश्यां त्वारण्यं पंचरात्राधिकं
 यावद्व्रतं येद्विगामिनी ३० यासाभद्रापुष्योपौषादेभवेत्कोटियुगं फलं षडहः शा
 धयेत्याज्ञोपावत्पात्रतिथिभिः ३१ पक्षद्विजयायेष्टैत्रहभद्रासुष्येयते उन्मी
 लिनीविज्जुलिनीत्रिस्वशापसवर्दिनी ३२ जयावविजयावेदजयेतीपापनाशिनी

गम

८

संप्रदाता

एताः पुण्याः समाख्याता दशमीसंगवाजिता ३३ द्वादशीवेधसहितोसवोपोष्यामहापरा
 एकादशीतुसंपूर्णैकादशीतद्विजिता ३४ उपोष्यासामहापुण्यद्वादशीवेधवारणं
 विशुभमन्त्रिस्तथाजनसर्वशास्त्रेषुसंमता ३५ एकादशीपरतोद्वाद्दशीमवेत
 तद्वाप्रवेदिनस्माज्जैवेस्मवानोषरैवच ३६ एकादशीव्रतेष्टेवैनात्रसंशय अजुन
 भवाध्वोदुस्नरेषोरविषयावर्तसंकुले ३७ संप्राथ्यैकादशीनावंतस्यामाहस्तपुण्यवान
 तराकाष्ठसमुहानिययादहतिपावकः ३८ तेष्टेवैकादशीवन्निमेषापापाविद्ध
 ति एकादशीनयः कुर्यान्मोहादिद्विष्यलोभुपात् ३९ पातकीव्रत्यहोसोत्रसत्यसं
 धनंजय ४० इति श्रीब्रह्मपुराणश्रीरुक्माज्जुनसंनानादेमागंश्रीवर्कस्मउत्पत्तिका
 दशीव्रतकथासमाप्ता १ युधिष्ठिरउवाच वंदेविश्वं प्रभुं साक्षात् लोकत्रयसंवाहकं

विष्णोर्विश्वकर्माणां पुराणा पुरुषोत्तमं १ यस्मिन् देवदेवतामेकादशाव्रतं शुभं लोका
 नां वहितायां यथा नानास्य हतवे २ मार्गेशो यो यैः सिते पक्षे भवेच्चैकादशो युता विधितस्या
 स्यात्तदेव फलं चेदिति हासतः ३ प्रजाजागराणां दानं विधानं नियमं तथा एतदावत्स्वमे
 स्वाभिमारणां वययातये ४ श्रीऋषयश्च माधुश्यं त्वया राजन्यशोभनं विमले
 तव पुराणं रुवायौ यउत्पन्ना ज्ञानवस्त्रभा ५ कथिता च मया सा वैतनागैराजसूतम्
 पूर्वमेकादशीराजनेत्रैर्लोकेषु सवाराचरे ६ मार्गेशो यैः सिते पक्षे उत्पन्नैर्गिनामतः
 यदुत्पन्ना हि सा राजन मार्गेशो यैः सिते तरे ७ पक्षे वासीत्स नामा सा उत्पन्निरिक्त्वा
 भा अतः परं प्रवक्ष्यामि मार्गेशो यैः सितं तथा ८ यस्याश्च वरामात्रिणा वा जपेय फ
 लं त्वमेव मोक्षानां मिति नामा सा सर्वपापहरा परा ९ देवं दामोदरं तस्यां पूजये

राम

१५

च प्रयत्नतः तु तस्मात्तं जरीभिश्च धूपैर्हृषिः प्रयत्नतः १० पूर्वैर्गाविधिनां देवदशस्यैकादशी
 तथा श्रग्वत्स्यामिराजेंद्रकर्णौ रागीकं शुभां ११ सतिहासान्वितां शुक्लं प्रहापात
 कनाशिनां अधोगतिं गताः सर्वे पितृमातृसुतास्तथा १२ अस्याः पुराणप्रदानेन स्व
 र्गोपातिनमेशयः एतस्मात्कारणादस्यामिहमानं न्यप्रश्रय १३ पुरातनगरेष्वे लोकि १४
 तेभ्यस्मत्पुत्रैर्बामनेति राजर्षिः पुत्रवत्सात्यते प्रजाः १५ द्विजास्तु सर्वं सन्तु वृत्तुर्वेद
 परायणाः ऋद्धिमेत्यः प्रजास्तु सर्वे यारास्य महात्मनः १६ एवं स राजकुर्वीणां राज्ञो
 नुस्वप्नप्रभृतः अधो योनिगतं राजह्यवानपि तरे प्रजि १७ एवं दृष्ट्वा तदा तं तु विस्मयो
 मुस्तुलोचनः प्रातः काले तं प्राप्ते सभायां राजकंसरी १८ कथयामास वृत्तातं द्विजाये
 त्वत्प्रसंभवं राजोवाच मया त्वत्पिता ददौ अधो योनिगतो द्विजां भो भोजारयमांतात

अथोपनिषत्तु ३ त्रिवारः सतसमयादयः पितास्वकः २० तत्तत्प्रमतिमोहिनी
 विप्रानेवशर्मितभाष्यं एतद्वाज्यं त्रययश्च स समसुखं तथा २० गजाम्बेवस्थायाश्च
 कोशोमेसुखदानदिनदामसुखं मयं रोचते द्विजसत्तमाः २१ किं करोमि कृपा मिहिति
 यमिहमेति तद्गतेनेपोयोगी कथयंतु द्विजोत्तमाः २२ कृतेनयेनजनकः स्वर्गतिं स
 लभेतेम किं तेनजायते लोके सुपुत्रेणावलीयसा २३ पितातृपस्यनरकेतस्यजननिर
 र्यं ब्राह्मणाश्चुः पर्वतस्यमुनेरज्ज्वाश्रमोनिक्टेनप २४ गम्यतां नपशाई नभते
 मयं विज्ञातः तयोश्च त्वाततोवाक्यवियसोराजं तमः २५ जगाम आश्रमेनस्मै यत्र
 संपर्वतो मुनिः ब्राह्मणो वैशितसत्रप्रजाभिश्च समततः २६ आश्रमे विपुलेन स्यमुनि
 भिः सन्निवर्तते नवेदशयवर्गाय जुः सामाध्यनकोविदे २७ वेष्टितो मुनिभिस्तव

न ३
 गम
 १०

स ३

द्वितीयश्चपश्यमः दृष्टान्ते मुनिशार्दूलं राजा वैषासनस्ततः २० जगाम यमिहामुहूर्तिं
 त्पराजामच आगतं तं न पश्यामि सभक्तिं प्रगातं किं २१ पप्रक्षु कुशलं ते स्पर्श्या
 अममुनिं मुनिः कथिहवाच कुशलं वर्तते भूपसप्रक्षणे सुते पुना २० वद आगते
 कार्ये येन प्रसन्नं भवेत् राजोवाच तव प्रसादाद्भो विप्रकुशलं वर्तते मेरा २१ मया स्व
 प्रेक्षयं दृष्टो जनको दुर्गोतिगतः एतच्छ्रुत्वा न पवचः पर्वतो मुनिस्ततः २२ ध्यानं सि
 मितेन श्रौतौ सतं भव्यं चिंतयत् मुहूर्तं मेकं ध्यात्वा स प्रसन्नो च नृपो तं ३३ जानेहं
 तव राजेन्द्र पित्रुः पाकं विकर्मणाः पुरा पित्रा तव नृपसपत्नी देवदोषतः ३४ कामासक
 नराजेन्द्रस्तुभंगोः स्त्रियाः बाहिर्दृष्टिजन्मं त्याज्यं दानेन गधिपं ३५ तं न वत
 व पित्रा तु न हतं मनुजानं कर्मणा तेन राजेन्द्र नरके पतितोऽस्ति हि ३६ इति श्रुत्वा मुने

म ३

पर्वत उवाच ४

२ कृतः

५ केनापि व्रतदानेन मोहस्तस्य भवेत्ततः एतन्मे संशयं ब्रूयन्नुवाह मिहा गता

वसिष्ठं पुनः प्रोवाच भूषति राजोवाच केनैव व्रतदानेन मोक्षस्तस्य भवेन्मुने २० निरयासा
 पसेच्छानाज्जन्मावृत्त्ययुक्तः क्रयिरुवाच मार्गशीर्षे मिते पले मोक्षस्तस्य भवेत् २१
 भूषतेन व्रतं कृत्वा पित्रे पुराणं प्रदीयतां तस्य पुराणप्रभावेन मोक्षस्तस्य भविष्यति २२
 सृजेन वास्येतः श्रुत्वानपः स्वर्गदमागतः आग्रहायणिकः कृद्वा त्राप्नोभरतसेजस
 ४० अंतःपुरवैरैः सर्वेषु व्रतहारेस्तथानपः व्रतं कृत्वा विधानेन पुराणं रत्नानपायतत ४१
 तस्मिन् व्रतेन हापुरोपपुण्यवर्षे मभूदिवः वैद्यारासपिता तत्र गतः स्वर्गं स्तुतो गणैः ४२
 गगने समहाभागा इत्युक्त्वा गगनं ययौ ॥ स्वस्वमृते पुत्रदरेः प्रसादात् पुराणप्रभावाच्च
 दिवंगातो हं ॥ तस्मात्त्वत्तु ममिदं व्रतं सत्कुरुष्व सर्वोच्च विहाय कामान् श्रीकृष्णः राम
 एवं वः कुरुते राजन् मोक्षमेकादशीं शुभां ४४ तस्य पापं लघयति मृतो मोक्षमवाप्नुयात् २१

॥३३॥

व्रतस्य पुराणसंख्यां तु अस्या जानाति कोपि न ४५ नातः परतरा राजन् त्रिषु लोकेषु विद्यते हि
 तामगिम्मा मोक्षेयान्तरां मोक्षप्रदायिनी ४६ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुरुष्व व्रतसत्तम ४७
 इति श्रीवृषांडपुराणो मार्गशीर्षे मिते पले मोक्षेकादशीं भाषा ॥ पुष्टिश्चिरुवाच
 पोषस्य कृष्णपसेतु किं नो मेकादशी भवेत् एतदावृत्तमस्वामिन् विस्तरं राजना हं न २
 श्रीकृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजे इमं वतः स्नेहकारणात् तथा तु चिन्तयेत् मेराजन् कर्तुं हि
 आप्रदक्षिणोः २ यथा तु चिन्तयेन्मद्यं एकादश्या व्रतेन वै तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं ह
 विवासरः ३ पोषस्य कृष्णपसेतु एकादशी भवेत् ४ तस्यां श्रुत्वा पिमाहात्म्यं शृणुष्वैका
 गुमानसः ५ अधिकां चापि यागजनेकादश्या भवंति हि तासामेवादि सर्वोसां विक्रमं
 नैव कारयेत् ५ अतः परं प्रवक्ष्यामि पोषकादशी भवेत् तस्या विधिं न्यम्रं स लोको जाते

स्य ३

॥३३॥

तत्काम्यया ६ हृत्पौषस्यपसेवासफलानामनामतः नारायणोधिदेवः स्यात्प्रजयेत् प्रयत्नतः
 ७ पूर्वराविधिनाराजन्कृत्यैकादशोजनेः नागानां च यथाशेषः पक्षिणां गण्डो यथा ८
 देवानां च यथा विष्णुर्वंशो भद्रास्त्रगो यथा व्रतानां च तथा राजन वराद्यैकादशोतिथिः
 ९ तेजनाभरतश्च मम पूजा शुभर्वशः हरिवासरसंयुक्तावर्तते ते तेजनाभये १० स
 फलानामयाख्याता तस्याः पुरापत्तयश्चरान् ॥ फलैर्मौ प्रजयेत्त्रकालदेशो देवैः शुभैः
 ११ नादिके फलेः शुभे मया वैवीजप्रकेः जंबीरे दीडिमैश्च वतया पर्णफलैरपि १२
 लंबगोर्वि विधेष्ट्यां सैल्यै वीमो देभिः फलेः प्रजयेद्देवदेवैः शूषहीपैर्यथाक्रमे १३ स
 फलायां दीपदानं विशेषेण प्रहापयेत् रात्रौ जागरणां तत्र कर्तव्यं प्रयत्नतः १४ याव
 दुन्मिथते नैवेत्तावज्जागर्तियानि शि एकग्रमनसो भूत्वा तस्युरपश्चरान् भूपते १५ तत्स

यैवामलकादिभिः ३

राम

१२

हि १

मेनास्ति वै यजेतीत्येतत्स हृत्पौषे न तत्समं व्रतं किं विदितलोकनराधिप १६ पंचवर्षसह
 स्रांशितं पतिस्य फले तत्सत्समवाप्नोति स फला जागरे रात्रौ १७ श्रयतां राजा ह्येन
 स फलायाः कथानकं पंचवर्ततीति विख्याता पुराणा हि स्मृतस्य १८ महिम्नस्तस्माज्जयै शु
 त्वारश्च भवन्मुताः तेषां मध्ये तु योज्येष्ट २९ महापापसंयुतः पररात्रिगमां ववस्था
 संगरतः सवै ३ हृत्पौषं तदा हृत्वा पुत्रं माहिष्यतो नपः २० त्वंपकं प्रति लोपं स कृतवान्
 २१ मर्वितः रात्रात्रिका शितस्तनपित्रं चैवापि बंधुभिः २२ परिवारजनेः सर्वैरूपकैराज्ञो
 भयादापि त्वंकपकोपितहाराजन् चित्तया मास एव २३ मया चक्रियते किं वेत्स तेनपि
 बांधवैः २४ चित्तापरो भूत्वा मतिपापतहाकरोत् २५ मया हंतुं गम्यते सत्पक्वमं सत्का
 पुरापितुः तस्मादनासुरसर्वं व्यापयिष्ये हृत्पितुः २६ दिवा वने वरिष्ठाभिरात्रावपि पितुः

य ४

पुरं इमेवंसंमतिं कालं पकोद्वेव मोहितः २५ निजगामपुरात्तस्मात्कृतोसो गहनं वनं जीव
 वातक्रान्तिर्निर्यस्येयप्रापगाः २६ सर्वे वै सुखिते तेन नगरं पापकमेगा गहनं तत्र परिस्य
 त्तोलोके राजभयात्ततः २७ पुनर्जीववधेयत्वं वनवासो च कर्मसः आमियाहारनिरतो नि
 र्यस्य फलभक्तः २८ आश्रमस्तस्य दुष्टस्य रवातोरस्य सन्निधौ अशुद्धो वर्तते तत्र जीरो
 वेवहुवाधिकः २९ देवत्वं तस्य ब्रह्मस्य वर्तते तद्वने मरुत तत्र वै वैवमवमं पुं पकः पापवु
 दिमात् ३० एवं कालं क्रमेणैव स तस्मै स्यैपिनः विक्रमे निरतस्यापि तुल्यकस्य वयापिनः
 ३१ पोयस्य ब्रह्मस्य पसेतु पूर्वास्मिन् फलादिने द्यामीद्विसेराजं जिशायां जीतपीडितः ३२
 तनुवद्वहनी सोमो जीतेन वहु पीडितः निश्चरात्पकस्तस्मै अशुद्धस्य समो पतः ३३
 न निद्रानसुखे तस्य गतप्राणाश्वाभवत् पीडयन् द्योमहेतोनेवं सो गमयन्निशां ३४ स्योद

गाम

३३

यप्रभातेपिनालभच्चेतनादिसः लुपको गतसंज्ञस्तस्य पूलायादिने तथा ३५ मध्याह्नसम
 ये प्राप्ते संज्ञा लभेत्पुनः प्राप्ते संज्ञा ततो मोवे उच्छित्तो मोतदासनान् ३६ संवेलित
 पदमासे सीरां वोचलितो मुखः वनमध्ये गतश्चेव सुदृयापीडितस्तदा ३७ न्याक्ति जी
 वघातस्य लुपकस्य दुरात्मनः फलानि क्षमिपतिता साहरत्सह लुपकः ३८ यावत्स आ
 गतस्तत्र तावदस्मै गतो रविः किं भविष्यति तातेति विचारयेत्तदुःखितः ३९ फलानि ना
 निमर्शो निद्रा मलेने मे देहयत् इत्यवाच फले रभिः प्रीयतां भगवान्हरिः ४० उपवि
 शेत्पुनः क्षमिपतिता तेति निशि गन्धो जागरगी मने भगवान्धुसदने ४१ फलानि
 वै प्रजनं मे स फलायास्तदा नयः कृतमेवं लुपके न त्येकस्माद्गतमुत्तम ४२ तनपुराण
 प्रभावेन प्राप्तराजमकंटेकं, पुराणोक्तो दयादाज न था प्राप्तेन यश्चरा ४३ खेव

३६

लापांदिमोश्चआजगामह दिव्यवल्गुपरीवारोत्पन्नस्यसमीपतः ४४ तस्मात्सुतुरंगरा
 जनवागुवाचाशरीरिणी प्राप्नुहि त्वेन पञ्चसुखराजं हतकं ४५ वासुदेवप्रसादेन
 सफलतायाः प्रसादतः पितुः समोपांगच्छस्वमुत्तराज्यमकंटकं ४६ इत्युक्तः सगतस्तुत्र
 दिव्यरूपधरोत्पन्नः कृष्णमतिश्रुतजासीत्सर्वमावेष्टवर्जितः ४७ दिव्याभरणगंधाद्यैः
 लज्जितवावस्ति तोयदे वेष्टवायतहाहृतं पित्रा राजमकंटकं ४८ राजवन्कारवर्षीणां
 सहस्राणि वयोदश हरिवासरसत्ताभो विष्णुभक्तिरतः सदा ४९ मनोज्ञास्तस्य तत्रा
 सन्ध्यापुत्राश्च भवतः ततः सावार्धकं राजपुत्रे निवेद्य च ५० वने गतः संयतात्मा विष्णु
 भक्तिपरायणः साधयित्वा तं यात्मानं विष्णुलोकं जगाम सः ५१ एवं ये वै करिष्यन्ति स फ
 लैकादृशी जनाः इह लोके सुखं प्राप्स्यन्ति वेष्टताः ५२ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्त

राम
१४

सन्धिः

श ४

६

येकादृशीतिषिः धन्यास्ते मानवा लोके सफला व्रतकारिणः ५३ सफलं जन्म वेतेषां स फ
 लं कुलमेव च पठनाद्भवराज्ञापि सफलाया उपायरागात् ५४ राजसूयस्य यज्ञस्य फलं
 प्राप्नाति मानवः आजन्म पापैर्महासुरापापशेषतापीषुराशेषमापी कुकर्मवापी
 सफला व्रतत्वा न्मुक्तिं गतो सौकुण्ठिलं कूलापी ५६ इति श्रीभागवतस्य पुनरावर्तनोपायक
 र्णस्य सफलेकादृशी व्रतमाहात्म्यम् ३ युधिष्ठिर उवाच कथितो वेत्तव्यः कृष्ण स फ
 लैकादृशी शुभा कथयस्व प्रसादेन शुक्लापोषस्य पाभवेत् १ कानामाको विधिस्तस्याः
 को वै स त्रयप्रयते कस्मै तु रोहयौ के शात्रुहि मे पुरुषोत्तम २ श्रीकृष्ण उवाच अ
 रण्यराजस्य वस्यामि शुक्लापोषस्य पाभवेत् कथयामि महाराज लोकानां दितकथयथा
 ३ पर्वरा विधिनाराज कर्तव्येया प्रयत्नेन पुत्रप्रदाहिना म्मासा सर्वपापहरा वरा ४ ना

रायगोधिदेव्याः कामः सिद्धिदायकः नातः परतरा किंचिन्नैलोक्यसङ्गरावरे पविष्य
 तंपशस्वतेकरोतिबनरंहरिः अगुराजस्यवस्मिकषोपापहरांपरां ई चंडाक्यांनग
 र्यांतुआसीद्वाजासुकेतुमान् तस्यराजस्यथानारीचंपिकाभ्रसतिव्रतापुत्रहोनेनरा
 जातुकालोनीतोमनेरथेः नेवात्मजेनपोलेभेवंशकतीरमेवच ८ तेनेवराजोधर्मैरावि
 तितेबहुकान्तः किं करोमिदुःगच्छामिपुत्रप्रीतिः कथंभवेत् ९ नराष्ट्रेनगरसौर्य
 लेभेराजासुकेतुमान् सतयाकांतयासाईप्रत्यहंस्वितोभवत् १० तदुभोदंपतीनि
 र्चिंताशोकपरायणो पितरोऽप्यजत्येहजंतुर्वैद्यमुपभुंजते ११ राज्ञः पश्चादपश्यामो
 योस्मांचेतपेपिष्यति इत्येवंसंस्मरंतोऽप्यपितरोदुःस्विताभवत् १२ नवांधवानमि
 चागिनामासुहृदस्तथा रोचंतेतस्यभूपस्यनगजाश्चपशतयः १३ नेरास्येभूपतेन

राम
१५

प्रत्यवेचिंतयद्वाजाविशोयेचिंतयंतः॥ स्वयमात्मविनाशंचिंतयामासुकेतुमान्॥ आत्म
 धातिदुर्गतिंचिंतयित्वातदात्मपः॥ दृष्ट्वात्मदेहपलितमपुनर्लैतथैवच॥ १६॥

समिसंमनसि वर्तते नरस्यपुत्रहीनस्यनास्तिवेज्जन्मनः फले १४ अपुत्रस्यमहेश्वरं हृदं
 रिवन्तं सदा पितुर्देवमनुयागांनारात्वंसुतेविना १५ तस्मात्तवंप्रयत्नेनसतमुयादयेन्नरः
 पा३ इहलोकेऽप्यशोऽपरलोकेऽप्युभापतिः १६ येबावैपुरापत्तन्मृगां पुत्रजन्मगदेभवेत् आयु
 रारोग्यमंपन्निसयाहिसुस्वदाभ्यो १७ पुत्रजन्मभवेधेयांलोकातोहितकारिणां नपुण्येन
 विनाप्राप्तिर्विधुमङ्गिरीरापसी १८ विद्यारूपंधनेशोयंकुलोत्तमसुरोगिता सुखानिस्व
 र्गमोक्षौचसर्वंधमीदवाप्सते १९ सर्वंचिंतयमानोसो नशर्मन्मतेनपः पुनर्विचारो
 त्मबुद्धीआत्मनोहितकारिणां २० अथारूढस्तोराजाजगामगहनंवनं पुरोधसौहृदः हिता
 संवेनजानेतिगतंनप २१ गहनंविपिनंराजामगपसिनिधेविते विचारात्तदाराजानेन
 सान्विलोकय २२ वदानंयुक्तंविज्जामखज्जगन्मनसां मयाविकुलोमं प्रपगांतिदुः

ल० ल० १

कांतिलकमपि २३ शास्त्रांस्तान्मांस्तानांश्चरदित्तमोमिरलोत्तथा इयु दादींश्चरुत्तमोमिरलोत्तथा
 तान्दृष्टान्मांस्तथा २४ शस्त्रकाः २५ मदींश्चपाटनान्वदिगनपि अशोकान्चैपलाशांश्चशोभि
 तान्दृष्टान्पः २५ मद्याधुवरादिमिरलोत्तमोमिरलोत्तथा गवयान्कसमाराश्चमालान्
 शशकानपि २६ वनमाजीरकान् तान्दृष्टान्कांश्चमालानपि दृष्टान्मुत्तमान् राजावली
 का हभिः तिः स्तान् २७ तथावनगजान्मांस्तान्कलमेः सहसंगतान् यथपांश्चवतुर्द्वैतान्
 रिगागरामध्यगान् २८ तान्दृष्टान्चिंतयामास आत्मनश्चगजान्पः तेषां च विचरन्मये
 राजाशोभाप्रवापुः २९ मदराश्चयं संपुक्ते दृष्टान् विपिनं मरुत कविर्विचारुन् शराव
 लुत्तकविरुत्ततथा ३० सतामेसिगराणाम्पन्ध्यामवनमध्यतः एवं दृष्टान्गुरुनन्ध्याम
 ध्यगतेरवौ ३१ सन्ध्यापीडितोराजाहन्तेतश्चैवति चिंतयामास नृपतिः संमुखगलकं बरः
 ३२

छि ३
 राम
 १६
 ६९

२२ मयातुर्विद्वत्तं कर्मप्राप्तुः स्वयदीदृशं मयावेतोषितादेवोयज्ञः पूजाभिरेव च स्तुते च
 ववास्मगाहोनेलौषितामिधो जनेष्वनाश्चैव महाकालं पुत्रवत्परिपालिताः २३ कस्माद्दुः
 स्तमयाप्राप्तमोदं दृष्टान् सारुगमहन् इति चिंतापरो गजान्गामेवोयज्ञो वनं २४ सुकृतस्य
 प्रभावेन सरोवरमपश्यत् मानसं संप्रदानं च पद्मिन् परिशोभितं २५ कारुण्यं च कृत्वा
 केचुदं सैश्च परिशोभितं मवेरेव दुर्भिमन्तेपले जलचरे युतं ३० समीपमरसस्य सु
 नीनामाश्चमाचहन् दृष्टान् राजान् स्त्रीष्वान् कुनैः सुप्रशंसिभिः ३२ स आसत्तरनेवम
 पस्यस्तथा करः पुनरपि ते स्तस्य वक्ष्यन् शोभनं फलं ३३ तस्य तिरमुनीन् दृष्ट्वा
 कुवोरागं नैगमं जपं दृष्ट्वा रामहताविष्टो बभूव नृपसत्तमः ३४ अवतीयेदयान् स्मरन्
 नीनामग्रतः स्तितः यथैक एथैकं तदवदेमुनीं वैशंसितव्रतान् ३५ कृतो जलिपुटो राजा

स्फो ३

अथैवदिवसे राजसुवदानामवर्त्तते ॥ एकादशीति विख्याता क्रियतां व्रतमुत्तमं ॥ अभिवे
कस्ततोस्माकं केशवस्य प्रसादतः ॥ ६

उवच्च पुनः पुनः प्रसूयुन्ते पिसुनयः प्रसन्ना नृपते वयं ४२ राजोवाच केमवंतो व्रतयन्ते का
वास्याभवतामपि किमर्थं संगतायुयं सस्य वदत मे प्रतः ४३ मुनयस्तु विश्वदेवा वयं के सर्वे
स्वानार्थमिच्छागताः माघो निकटमायाति एतस्मात्संवेमेहेनि ४४ अथ एकादशी राज
सुवदानामनामतः पुत्रं देहाति तदिच्छुः प्रीत्या तद्वृत्तिः नानरा ४५ राजोवाच एषं वे
संशयो मधुपुत्रस्योत्पादने भवत यद्विदुषामवन्तो वे पुत्रो मे हीयतां भर्ष ४६ मुनय उचुः
अवश्यं तव राजेन्द्र पुत्र प्राप्तिर्भविष्यति इत्येवं वचनात्तेषां कृते राजा व्रतोत्तमं ४७ मुनीनामु
पदे जेन पुत्रदाया विधानतः दाहप्रयागरां कृत्वा मुनीनां त्वा पुनः पुनः ४८ आजगाम ग
हं राजीगर्भं मथोदधौ पुत्रो जातस्तथा काले तेजस्वी पुरा पर्वकं ४९ पितरं तोषयामास गम
प्रजापालो भवसः एतस्मात्कारणाद्वाजकृतं वं पुत्रदाव्रतं ५० एकं विज्ञातये मयी कुर्वति २७

राजा २

३

पुत्रदाव्रतं पुत्रायाप्येह लोके तु मतास्ते स्वर्गीगामिनः ५१ लोकानां तु हिताभीपतवाग्रैक
थितं मया पटनाक्षुवाणां राजजन्मिणो मफलं लभेत् ५२ यो यस्य शुक्रव्रतं कप्रभावात्पा
प्याथराजा स्वसमान पुत्रं तस्मादियं पुत्रप्रदाहिना म्ना करोति यस्य स तं कुर्वति ५३
इति श्री ब्रह्मांडपुराणे कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे पौषे शुक्ला पुत्रदेकादशी मार्कण्डेयप्र
५ श्रीरत्नहास्य उवाच मत्स्यैकमनुप्राप्ताः पापं कुर्वन्ति जंतवः ब्रह्महत्यादि
पापैस्तु वा सैव ब्रह्मविधैरपि १ परद्वयापहारेण परम्यमनमोहितैः कथं नाचैत्र
कं ब्रह्ममेव हि तत्त्वतः २ अनायासेन भगवन् नानेनात्येनं केनचित् पापानि प्रशम
यांति येन तदङ्गमर्हसि ३ गभस्तिरुवाच साधुसाधु महभाग गुणमेतद्दुहस्तं य
न्न कस्यचिद्द्वार्यात्तं ब्रह्मैव देवैः ४ तदहं कथयिष्यामि त्वया यद्यौ दिनां त्रिमः ॥

लो५

स० स्वि० १

योषमासेतुसंप्राप्तेषु विस्मृतो जिते द्विः ५ कामकोर्धमैहंकारलोभपेभुस्यवर्जितदेव
 देवं संसृज्यपाते प्रस्थाप्यवारिभिः ६ भूमावपतितं गच्छ गोमयं तत्र मानवः तिलाश्रित
 पृष्ठायां संपिष्टिकांश्च ककारयेत् ७ अथोत्तरशतं देवनाचकार्यो विचारणा ततो माघे
 तु संप्राप्ते आहो वैवभवेद्यदि ८ मन्वाकृत्य पसंसेकादृशं नियमततः गच्छायात्सुराप
 फलं देविधानं तत्र मेष्टय ९ देवदेवं समभ्यर्च्य सुस्नातः प्रयतः शुचिः श्रीकृष्णनाम सं
 कीर्तयत्तत्तत्प्रसन्नलनादिषु १० राज्ञोरागराकुर्मोक्षोदोमंतु कारयेत् अर्चयेद्देवं
 देवेशं शंखचक्रगदाधरं वंदन्नागरुकस्तरीने वेद्यपुष्पदीपकैः संसृज्यनाम्ना जिततः
 कस्याख्यं पुनः पुनः ११ कृष्णो देवो रिक्तं लेख्यं अथवा बीजपूरकैः सती भावे विविधैः १२ राम
 सापगा फलादिभिः १३ अर्घ्ये दद्यादधिधानेन पूजयित्वा जगद्देवं नैकस्य कृत्यं कृत्वा लोच

राम

१८

नो १

मो गतीनां तिष्ठ १४ संसाराणां वमा प्राप्तिं प्रसीद परमेश्वर नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभा
 वन १५ अत्र स्रगपनमस्ते स्तुमहापुरुषं सर्वज्ञं गृहाराणां ध्येयं यादृजेन स्यात्सहजगम्यते
 १६ ततस्तु पूजयेद्विप्रमुदकुंभं च हापयेत् कृत्रिणानहवस्त्रेषु कृत्वा मेषीयतामि क
 लाधेनुः प्रदातव्या शय्याशक्त्यादिजोत्रं तिलपात्रं द्विजश्रेष्ठ दद्यात्तत्र विचरणाः १७
 स्नानभोजनयोः शस्त्रास्त्राकारुणास्तिलपुने शनोदत्तं नदीं महासते २० तिलस्त्रापीति
 लोदतीति लोदीति लोदकी तिलदाता च भोक्ता च यद्वत्तिलाः पापनाशकाः २१ अथ तेन
 प्रवक्ष्यामि यद्वत्तिलेकादृशो शुभा नारदाय तु यस्मात्तं कृत्वा न च महात्मना २२ माघं स्ये
 कादृशी कृत्वा यद्वत्तिलानामनामतः पूर्वोक्तविधिना कुर्मोक्षमहादुर्गतां तये २३ एक
 स्मिन्नेव समये ब्रह्मर्षिर्नारदः पुरा दारकामेत्यकृत्यं तु प्रवक्ष्यादृशो जितं २४ नारद

ति ३

मेधुतिलाः
शस्त्रा ५

उवाच यत्तिलैकाश्याः कृत्स्नकीदृशं फलमश्नुते सविधानंतु मे वृद्धिदितु योजनार्हं न
 २५ श्रीकृष्ण उ० अरण्यं व्रतस्य यावत्तत्र तस्य कथयामि ते मर्त्यलोके पुराह्मसीद्वा स राक्षसु
 निसत्तम २६ व्रतस्य च यैरुता निसिद्धे वृत्तं प्रजापतासह कृत्वा पवाससेषु क्लाममपूजापरा
 यणा २७ शरीरं के शितं चैव उपवासं हि ज्ञात्तम देवानां ब्राह्मणानां च कुमारीणां च भू
 क्रितेः २८ गृहिणां साप्रयश्चेत्त सर्वं कालं महासती अतिक्रम्य तासां तु सर्वं देवे हि ज्ञा
 त्तम २९ नृपते नृणां ब्राह्मणानां वै भित्तान्नेव चेत्यपि ताः ततः कालेन महातामपां वेचिति
 तं हि ज्ञा ३० शुद्धमस्याः शरीरं हि व्रतेः कृत्वा नैर्मथायः अर्चिता वै स्रवालोके कायक्रे श
 नतत्वंतः ३१ नृपते नृणां हि येन तत्पुः पराभवेत् एवं ज्ञात्वा घटं व्रतस्य नमस्य लोक
 मुपागतः ३२ कपिलं रूपमास्तेषु साभिप्रायेणापाविता देहिभिर्ज्ञातुकामाणि स्व

राम

१५

तर्पिता ब्राह्मणाश्चैव तर्पिता देवता अपि ४

आसुरायुवाच ॥ कस्मात्त्वमागतो ब्रह्मन् वदस्य चासि चागतः ॥ पुनरेवमप्यब्रवीत्त देहिभिर्ज्ञातुकामाणि स्व
 नाम्नास्माकमेवमाजने ॥ क्षिप्रया वतया ब्रह्मन् पुनः स्वर्गमहं गतः ॥

त्पुनस्तत्तेशु भानुर्मेति पदेन स्रष्टुं व्रतस्य मुक्तं स्वर्गमहं गतं ततः कालेन महातापसां तु महा
 व्रता ३४ सहेहस्वर्गस्य तावत्सर्वं प्रभावतः प्रत्यं स्य प्रभावेन गच्छं प्राप्तिमनोरमं ३५
 संजातं चैव विप्रयै धामराशि विवर्जितं गृहं पावन्निरीक्षेत्तन किं चित्तत्र पश्यति ३६ तावद्
 हादिनिः क्रांताममंत्रिकमुपागमत् क्रोधेन महातीव्रं विरुद्धं वधनमव्रवीत् ३७ मया व्रते
 अकृत्वा ३८ उपवासं नैव ज्ञाः पूज्याराधितो देवः सर्वं लोकस्य भावनः ३९ नृपते नृणां किं
 विदुर्हेम मज्जनार्हं ततश्चोक्तं मया तस्या गच्छं गच्छं महाव्रते ४० द्वारं नो द्वाटनीयं न घट् ४१
 तिलापुष्पभावनः एवमुक्तामया सा तु गता वै मातुषीतहा ४२ अत्रोत्तरं समायाता देवेषु
 त्मोहिदुष्टया ताभिश्च कथितं तत्र त्वां द्रुष्यं वसमागताः ४३ द्वारमुद्घाटय च त्वं पश्याम
 स्तां हि शोभने मातुषुवाच यद्दिदृक्षुमया कायं स त्वं वञ्चिवि शोभतः ४४ दीयतां यदति
 आगमिष्यति सुतपं कौतूहलसमन्विताः ४५

५७

लापुराणं दारो ह्यतनकारः शास्त्रं एकापि वैवस्वस्यैव न दत्तमिहा व्रतं ५३ अथ नैवेद्यं क
थितं दृष्ट्वा मातुषीमया यदति लोभतः पुरापतया दत्तं महाभुने ५४ तदा बोद्धा टिते दारं
धनधान्यसमन्वितं ईदृश्विधत्तं संप्राप्य वैमातुषीतं सा ५५ ततो दारं समुद्वा दृष्ट्वा ता
मिष्टुमातुषी न देवी नो गंधर्वी नासुरी न च यन्नगी ५६ ब्रह्मर्षेण दृष्टी नारी वा दृष्टी सा हि
जयं धनं धान्यं चैव सौवर्गं वस्त्राणि रूपमेव च ५७ गृहं प्राप्ते हि संपन्नं यदति लापाः
प्रसादतः अति हृष्टमानकृते या विज्ञे ~~वि~~ व्रजयेत् ५८ आत्मवित्तानुसारं गतिं लान्ध
ह्यारिहाययेत् लभते विज्ञे मारोप्यं नरो जन्मनि जन्मनि ५९ न हरिं न कथं च न वेदो भी
ममेव न यः करोति विधानेन यदति लापा मुपोषरां ~~न~~ सो लभेद्देहि तत्रैव यदति
स्वयां पोषणात् गमस्ति रुचा च अनेन विधिना कुर्यात् यदति लापा व्रतं शुभं ५९

शास्त्रं ४

राम
२०

५८

५४

मुख्यते पातकेः सर्वैरुपवासेन प्राप्तवः राजेन विधिवत् स्तं महापातकनाशनं ५२ नाभ्यर्थं भूत
आवासः शरीरमुजिसतम यदंश्च गुणानि संप्रदायं निसमन्वितः ५३ प्रजयेत्पुस्तकं
विद्वान् तोपि गच्छेत्परां गतिं ५४ इति श्रीवृत्तांडपुराणो भगवत्पारायणस्य महा
कल्पे माघकृत्यपसे यदति लेका दृष्टी जाहात्यम् ५ युधिष्ठिर उवाच साधु कृत्यमहा
प्राज्ञ आदि देवो भवा सुभुः स्वदेजा ह्यं डजाश्चैव डडिजाश्च जरायुजाः १ ते षोडशो विकृती
वि संहारः पालकस्तो माघस्य कृत्यपसस्य यदति लावन्धिता लया २ शुक्लैकं भवेद्दे
वकथयस्व प्रसादतः किं नाम कोविधिस्तस्याः को देवस्तत्र प्रजयेत् ३ श्रीकृष्ण उवाच
यिष्यामि राजेन्द्र शुक्लैः माघस्य यामं वेत् न यो नामेति विख्याता सर्वपापहरो यरा ४ यवित्रा
पापहं चैव पिशाचत्वं विनाशिनी नेव तस्या व्रते चौरा प्रतत्वे जायते नराणां ५ एतस्मात्का

रगाद्वाज्जन्तं व्यापापभीरुगां श्रुपतीराजशाईलक्यापोरा शिकीधुमा ई पंकजो पु
 रागोस्यामहिमावरापेजेमया स्वदानागलाकेवेइंइराज्यवकार७ देवास्तत्रसुख
 नेवन्निदमेतिमेनोरमे पोषयपाननिरताश्चप्सरागारासेविताः ८ नंदनंनुवेनंतत्रपारि
 जातोपशोभितं रामयंतिरमेत्य चक्षुषरोभिदिवाकसः ९ एकहारममारासोदेवं
 ५ छ ३ः खेचैवान्य नर्तयामासताहवीत्यंवाशक्कोटिनायकाः १० गंधर्वस्तत्रागापंतिग
 धवंह पुष्यदंतकः विजसेनस्तुगंधर्वस्तत्रासीद्वाज्जसतम ११ मालिनीतिवचनाम्राजुवि
 ५३ त्रसेनयोधिता मालिनीतुसमुत्पन्नः पुष्यवानितिनामतः १२ पुष्यवंतस्त्वपुत्रोव
 मात्यवाचामनामतः गंधर्वपुष्यवंतस्यामात्यवसतिमोदिता १३ पुष्यवंत्या तस्या
 १ ईमा ५ त्यवनतिमोदितः मदनस्यशरेस्त्रीहोविहंगोसोवभ्रवैः १४ तथाभावेः कस्तोश्च
 ह

या २

राम

२१

ध्या ३

मात्यवांश्च विमोदितः जाक्षपरूपसंपन्नोतस्या रूपं न्य १५ वारुतस्यास्तकामेनकटपाशो
 कृतादिव करुणायतेतुनयनेरक्तोनेधुरीणीतेतया १६ करुणानुशांभितोतस्याः कुंडलाभ्यां न
 पोन्नम। कंबुश्रीवापुतासेवदिभरगाभविता १७ पानोन्नतो कुचोत्तस्यासौहृदकलशावि म ३
 व अतिसामाकलेतस्यामुच्छिष्टाद्यानुन्नमा १८ नितं वै विपुलेतस्या विसीरौ जघनसू
 ले वरगोशोभमानोतोरक्तोत्तलसमधुती १९ ईदृश्या रूपवसासोमात्यवानितिमोदितः
 शक्यपरितोषापन्यार्थतोसमागतो। २० गायमानोत्ततोतत्रप्सरागारा संगतो म
 दनात्रिपत्नीगोपुष्यवंतीवमात्यवान् २१ परस्परानुरागेगयामोहवशमागतो नमुदमानं
 गायेतांवित्रममसमन्वितो २२ जातलैषवर्षभस्तत्रमांतमानसंतयोः तालक्रियासमालो
 पात्रयागतिविभंजनान् २३ वितपितानुमपावाश्रवज्जोनेतथात्मनः कुपितश्चतयोरर्थी

१७१

यथासमिहंती ७७ विस्वापरंती मदावातामोवंगमम सुवापिशोभवर्तैद्व
 तीरूपपादिता ७८ मत्स्यलोव, मनुप्रोभां मुंजीवमंगा चत्वं सर्वमववताशत्रावमोदु
 रिवतमामो ७९ हिमवतगिरिग्राप्रविद्वशापविमिहंती पात्रिमाजितरातेनस्यपाय २३
 ननुद्वपती ८० नजिहीनसुखेतिमतेव, मपीदिता परस्परंस्वमोतिव ८१
 ८२ रिगद्वरे ८३ पात्रिमाजितरातेनतुषारप्रमवेनये तीसुवावय, दाविम, स्वयतीवे
 पिशाचिक ८४ वि, मावाभां अर्जपायं हार, तांतामद धर्मां यमप्राप्तिपशाचत्वंस्वजुह
 त, तव, मेगा ८५ जरव, दासीगत्यापिशाचत्वं बुह, स्वर्तस्मात्सर्वप्रपक्षमवातव, न
 ममावरे ८६ इतिवितापंशतवतावालोदु, स्वर्त, मीतो देवतागान्ताया प्राप्तामाद्योय ११
 कीदशाधुमा ८७ तपाओतिविस्वातातिद्याजामुत्तमातिथिः न स्मिदिनतुसं प्रा १२

१७२

तावाहारविवाजितो ११ आमापंतयरपतेनजपानयिवाजितो न, तोनीयथातधुनफ
 जीतोवमसगां १२ अथकल्पममापंतीपातितोह स्वमंयुतो रथावमं गतेराजीमथेव
 म्कृतं पासुगो १३ प्राप्तिवेवनिपा योगद्वार, म्कितपादिगो येनमाजितनस्कोतु
 मारंतामजीव, तो १४ परस्परंतामंजिगीवयोमुंनयोप नजिहीनसुखंमोतयो
 प्राप्तिमिहंती १५ सर्वमोदुविवाजितोमंतामचिमा मनेद्वस्वोपेप्राप्तिदाद्वी
 दिधमागम १६ मयातुगमनाद्वयतयोमंति, तोहदि जपापासां वतंनयगयोजीम
 र्गोहते १७ निहोः प्रमावावपतेपिशाचत्वंपातीं पुण्यवेतीमायतीप्रमोधाधुम १८
 वतुं १९ पुगतनस्वत, तोपतीयेकापादितामिहंतीतावमोमामेविता
 २० संस्वामाजीमोवर्तैद्वरेप्रमुवेमारा सर्वममावपाद्वीगितामये, मेजोरम

८३

मुंती

८४

वेदास्यन्निहंजो २४ धिस्वापापरतोमदावाजाभंगकरोमम सुवापिगन्धोभवर्तदंय
 तोरूपधारिणो २५ मर्त्यलोकमनुप्रोभुंजानौकर्मणाः फलं सर्वमपवताशप्रावुभौदुः
 स्विजमानसो २६ हिमवतं गिरा प्राप्रावि द्रशापविमोहितौ पीञ्जमानो तदा तेन स्वपापे ५३
 ननु हंपती २७ नतिर्ज्ञानसुखे शांतिरेभाते कर्मपीडितो परस्परं खेदमनो बरतुर्ग
 रिगहरे २८ पीञ्जमानो तु शोतेन तुषारप्रभवेन वै तामुवाच कदाचित्सः स यत्नो वै
 पिशाचिका २९ किमावाभ्यां कृतं पापं दारुणां लोमहर्ष्यां येन प्राप्तं पिशाचत्वं स्वेन दुः
 कृतकर्मणा ३० नरकं दारुणां गत्वा पिशाचत्वं बहूः स्वदेतस्मात्सर्वपत्नेन पातकं
 समाचरेत् ३१ इति चिंतापरोतत्र तावास्तोदुः खकषितो देवयोगात्तयोः प्राप्ता नाघं स्पे ११
 कादशी सुभा ३२ जपानामेति विख्याता तिथौ नामुत्तमा तिथिः तस्मिन्नेतुं संप्राप्त २२

तावाहारविद्वर्जितो ३३ आमापंतत्र पतेजलपानविवर्जितो नरुतो जीवयातश्चनफ
 लानां च भस्मरा ३४ अथ लक्ष्यसमीपे तोषतौ दुः खसंयुतो स्वावस्तंगते राज्ञस्तथैव
 स्मितपोस्तयोः ३५ प्राप्ते चैव निशाघोरा दारुणां शोतधारिणी वैपमानो ततस्तौ तु
 यारगाज्जलकौ ३६ परस्परं संनम्यौ गंवयोर्भुज्यौ गोपि ननिर्ज्ञानसुखं रात्रौ तयोः
 प्राप्ते विनिद्रयोः ३७ एवं तपोर्हृरिव तयोर्निर्जगाम निशाचिनो मार्तंडस्योदये प्राप्ते दारुणी
 दिवसागमे ३८ मया तु राजशाईलतपोभक्तिर्दत्ता हृदि जपापास्तुत्तनेनैव राजा
 रणोक्तं ३९ विद्वोः प्रभावाच्च पते पिशाचत्वं योगीते पुण्यवती मास्यवती प्रहोवम् ३
 वतुः ४० पुरातनैर्होतृणां पर्वीलंकारधारिणो विमानमधिरुदो तावत्सरागसां वितो
 ४१ संसृज्यमानो गंधर्वस्तं वरप्रमुखेस्तदा सर्वाभरणाभ्याद्यौ गतो नाके मनोरमे

स्तोः ३

सुतो २

द्यौः १

४२ देवेन्द्रस्याग्रतो गत्वा प्ररागमेव च तमुदा तया विधौ नृत्तौ दक्षामघवादिस्मितो ब्रवीत् ४३
 इन्द्र उवाच वदेतो केन पुरोपनपिशाचत्वं वांगतं मम थापय जं प्राप्नो केन देवेन मा
 चितो ४४ मासवानुवाच वासुदेव प्रसादेन जयायास्तु व्रतेन च विशाचत्वं गतं स्मि
 तव भक्तिप्रभावेन इति श्रुत्वा वचस्तस्य प्रसुवावसुरेश्वरः पवित्रोपावनो जातो व
 द्नीयो ममापि च ४५ हरिवासरं कर्तारो विष्णुभक्तिपरायणो विष्णुभक्तिप्रभावेन ग
 धर्वैर्द्वौ च दंपती ४६ हरिभक्तिपराये च विष्णुव्रतं तास्तथा अस्माकमपि तमयोः
 पूजा वंदन संशयः ४७ रमस्व पुष्यवंसात्विषया मोक्षं सुरालये एतस्मात्कारणा
 श्रज्जन्तं मं हरिवासरं ४८ जयातुराजशाईल व्रतं हसापहरिणी सर्वदा ना
 निहन्ता नित्यज्ञानेन कृतान्नय ५० सर्वतो ये सुसंस्तुतः सर्वदा केन च प्रियः यः कु

राम

२३

योन्निपमेने वरकादृश्या व्रतं ध्रुवं ५२ इति श्रीभविष्योत्तरपुराणोक्तस्य यु० माघशुक्लप
 से ज्येष्ठा दशमी मासात्स्य ६ सुधिक्षिर उवाच फाल्गुनस्यासिते पक्षे विज्यामेकादशी
 भवेत् कथयस्व प्रसादेन वासुदेव ममाग्रतः १ श्रीकृष्णः नारदः परिपप्रह ब्रह्मा
 रांकमत्तामनं फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजयानामया भवेत् २ तस्याः पुराणं सुरेश्वरक
 थयस्व प्रसादतः ब्रह्मोवाच अगु नारदस्यामि कथां पापहरां शुभां ३ यन्न कस्य वि
 हाख्यातं व्रतानामुन्नमं ब्रह्मैतं पुरातनं ब्रह्मैतं व्रतं सेतमवित्रे पापनाशनं ४ जयेद्
 हतिविजया नृपारां देवसंशयः पुराणो वनं पातो वर्षा ये च तुर्यं ५ निवस्ये
 च वद्योसः सीता सहसलक्ष्मणाः मेव वसन्तस्तस्य गमस्य विजितात्मनः ६ राव
 ण निहन्ता लोभ्यादापी सीताय शस्त्रिनी तेन दुः खेन रामो मोहमभागत ७

भ्रमज्जाटायुयमयोहृशीविगातायुयं कवंधोनिहतः पञ्चममतरापमध्यागः ८ सुग्रीव
 नममंजस्यसत्त्वत्वंसमेधत वानराणांमनोकानिरामायेंसंगतानिव ८ ततोहनुमताह
 शालंकोषानेन जानकी राममंजापनं हन्तेत्येकममरुक्तं १० समेसगमेरापुनः सर्वे
 तनिवदितं अथश्रुत्वारामचंद्रोवाक्यं च वरुहमतः ११ सुग्रीवानुमतेनैवप्रस्थानं समरा
 चपत् सगन्धावानोसादेंतोरनहनहीपतेः १२ हृस्वाब्धिदुस्तरंरामोविस्मितोभूत्कनि
 प्रियः प्रोक्तुस्तनयनोभूत्वालस्मरांवाक्यमब्रवीत् १३ सोमित्रेकेनपुरोपनतोर्यतेव
 रगालयः अधोगानितरामेवयाहोभिश्चसमाकुलः १४ उपायंनैवपश्यामियेनैव
 मुनरोभवेत् लस्मगाउः आदिदेवस्त्वमेवासीपुराणः पुरुषोत्तमः दुष्टात्रसाणोवरु राम
 वारधुनंनहन तंयैगात्वारजेंद्रपुराणमधि पुं गवं १५ इतिवाक्यंततः श्रुत्वालस्मरा २४
 चकदाभ्योसुविश्वा चवर्त्ततेहीपमध्यातः अस्मात्स्थानाद्योजनाईमाश्रमस्तस्य
 राघव ॥ अनेन २

साजिशोभनं जगामराघवोदुर्बुधकहाभ्यमहासुनि १८ प्रणानामहरिमहारागोविश्व
 मिवासरः ज्ञात्वासुतिस्ततेरामेपुराणपुरुषोत्तमे १९ केनापिकारोनेयप्रविष्टमानु
 रीतुं उवाचतमधिस्तुष्टः कुतोरामतत्रवागमः २० श्रीरामं वाच त्वयसाहहविप्र ३३
 तीरंनहनहीपतेः आगतोस्मिसंसेनोत्रलंकोजेतुं सराससां २१ भक्तश्चातुकुलत्वा
 जोर्यतेवारिधिर्मया तमुपायंवदमुनेप्रसादंकुरुसुव्रत २२ मुनिरुवाच कथपिष्याम्यहं
 रामव्रतानामुत्तमं व्रतं सतेनयेनसहसाविजयस्तेभवेत् २३ लंकांजित्वाराससां
 अथाश्वतीकीर्तिमास्यसि एकाग्रमानसोभूत्वाव्रतमेतत्समाचर २४ फाल्गुनस्यासि
 तेपक्षेविजयेकादशीभवेत् तस्याव्रतेहजेरगच्चिजयस्तेभविष्यति २५ तिःसंशयंस
 समुद्रं चतरिष्यसि सवानरः विधिस्तुपतांपरामव्रतस्यास्यफलप्रदः २६ दशम्यादि

वसेप्राप्रकुंभमेकंतुकारयेत् हेमं वाराजतं वापिताम्रं वाप्यथ २० गच्छापयैद्योतिः
 कुंभं जलपूर्णां पल्लवं तस्योपरि स्युः सहेवं हेमं नारायणं प्रभुं २१ एकदशीदिने प्राप्ते प्रातः
 स्नानं समाचरेत् निश्चलं स्थापयेत् कुंभं कंठमाला मुलेयनेः २२ हाडिमेनीरिक्ते लेश्च प्रजये
 च विशेषतः सप्रधाया सधनस्य पचासु पश्चिन्त्यसेत् २३ गंधैर्घृष्य स्नानादींषु नैवेद्यं विवि
 धैः स्नाना कुंभाग्रतः हिंरामनं पंचैभक्तिभावतः २४ रात्रौ जागरां चैव तस्योकारयेद्दि
 द्वाह्वां वेदिने प्राप्ते मार्तंडस्योदयसति २५ नात्वा कुंभं जलोद्देशेन द्वाप्रस्रवरोत्तथा तडा
 गे स्थापयित्वा चैव प्रजपित्वा यथाविधि २६ द्वाह्वां देवतं कुंभं द्वाह्वां वेदहारगे कुंभेन स
 हराजं द्वाह्वां नाना निरापयेत् २७ अनेन विधिना राजस्यैव सहसंगतः कुरुव्रतं प्रपले राम
 न विजयस्तेभ्य विव्यति २८ इति श्रुत्वा ततो रामायथाज्ञमकरोत्ततो कुरुव्रतेन विजयीवम् २५

तं ३

वरघुनेनः २६ प्राप्तासीताजितालंकापोल्लस्य निरुत्तरोरगो लंकाविभीषणो हत्वा पुनरायात्स्व
 वेश्मनि २७ व्रंते वाच अनेन विधिना पुत्रये कुंभेति व्रतोत्तमं इत्येके जयस्येतां परलोके
 सपत्न्या २८ एतस्मात्कारणात् पुत्रकर्तव्यं विज्ञयाव्रतं यथा द्वाह्वां द्वापि वा जपे पल्लवं
 मेत् २९ इति श्रीसूर्यपुराणे व्रतनारदसंवादे फाल्गुनकृष्णपक्षे विजयैकादशी माहस्यम्
 ७ श्रीकृष्णमांघातोवाच आदित्यैकादशीं ब्रूहि महापातकनाशिनीं सरहस्यां मुनिश्रे
 ष्ठगोमूढसफलप्रदां १ वशिष्ठ उवाच अत्रैवोत्तरतीममिति रामपुरातनं यथा मु
 क्तिफलं प्राप्नोष्याथ हिंसा समन्वितः २ वैविशेनाम नगरं ह्यपुष्टजनाकुलं द्वाह्वां
 सत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समलंकृतं ३ रुक्मिण्युपशान्तं व्रतस्योद्योगनिहितं नानास्त्रिकोवद
 र्वैर्जोनाथमस्तत्र कर्हिचित् ४ सुरथो नाम राजा सीदमीत्यासत्यसंगरः नागपुत्रे त्वत्प्री

आमर्दकी ५

मार्गशस्त्रशास्त्रार्थपाराः ५ तस्मिन्शास्त्रमतिथर्मैगाधर्ममतिथिप्रभो रूपगोत्रैवकुत्रा
 पिदृश्यतेनैनिर्देतः ६ सुकालः सप्तमारेपतस्मिन्नराज्यप्रशासति विष्णुभक्तिरताराजं
 स्तस्मिन्सुरवरैर्जनाः ७ हरिप्रजारतश्चैवराजाचैर्वैशेषतः नक्षुक्कोनचरुस्त्राचैव
 शोभुसुचूर्जनाः ८ सर्वार्थमार्गस्यहरिभक्तिपरमपराः एवंसंवत्सरासंज्ञसुवैर
 वोजनमन्त्रम ९ अथकालेनसंप्राप्तोदशीपुष्यसंयुताफाल्गुनस्यसितेपसेना
 म्नास्त्रामदैकीस्मत्ता १० तामवाप्यनराः सर्वेसवालत्तुविरायुवा नियमंघोषवासस्य
 संवैवकुल्लतागाराः ११ महाफलव्रतंशास्त्रास्त्रानेकत्वावहिर्जले तत्रदेवान्पराजालो
 काश्चापिमहो जमाः १२ प्रणैकुंभमवस्थाप्यद्रवोपानदमेयुतं पंवरत्नसमायुक्तं हि
 वगंधादिवासितं १३ दीपमाज्याभितैवेवजामह्निसमन्वितं पूजयामासुरव्यपीधा

राम
२६

३५

जीवमुनिभिर्जनाः १४ जामह्न्यनमस्तेस्मरेणुकानंदस्वर्धन आमर्देकीकृतशोभयुक्तिमुक्ति
 वरप्रद १५ धत्ति धातुसमुद्भूतसर्वपातकनाशिनि आमलकिनमस्तुभ्यंहराणाधी
 र्वकम १६ धात्रिब्रह्मस्वरूपासिखंवरामेगाधृजिता प्रहसिगोत्रवानेनसर्वपापहराभव
 १७ तत्रजागरांश्चकुर्जनाः सर्वैस्त्वभक्तिः स्तस्मिन्नेवकालेनुयाधस्तत्त्वानेमागतः
 १८ सुधाश्रमपरियाप्तोऽर्तिमोक्षिषुसन्निव संप्राप्तोमलदिशंगोमहामारेणापडितः
 १९ कुटुंबाथेजीवपातीसर्वधर्मवद्विदुतः जागरंतत्रमोपस्थिआमर्देष्वाः सुधाभितः त ५
 २० दीपमालाकुलंदस्त्रांतैर्नियमाहमं विमृतदितिसंविमप्राप्तोविस्मयतांभ २१
 ददशीकुंभंतत्रत्तुदेवंहामोदंतथा ददशीमलकंरसंतस्यात्ताश्चदीपकान् २२
 वेस्मवंचमहाजोवंसुश्चावपठतांनप एकादश्याश्चमाह्न्यंसुश्चावपठतोपिस्म २३
 जाग्रतस्तप्यसाराविगताविस्मयचेतसः ततः प्रभातसमपेविद्विभुनैगरंजनाः आ

धोपि गुरु मागसु बुभुजे प्री तमानसः ततः कासेन महता वाधः पंचत्व मागतः २५ ए
 कादृश्याः प्रभावेन राज्ञो जागरणव राज्यं प्रपदे सुम हृच्चतुरंगवलाचिर्त २६ ज
 यंती नाम तगरी तवराजा विहरथः तस्मात्सतनयो जज्ञेता म्ना वसुर यो वली २७
 चतुरंगवलोपेतो धनपास समन्वितः दशापुतानि वर्षाणि बुभुजे भयवर्जित २८
 २९ तेजसादित्यसंकाशः कांत्पाचंद्रमै प्रभः पराक्रमे विदुः समः सप्तपाथ्यिवीसमः
 ३० धार्मिकः सत्यवादी च विदुः भक्तिपरायणः ब्रह्मज्ञः सत्यवादी वप्रजापालनतत्परः
 ३१ यज्ञते विविधान्यज्ञानराजा परदयहा विविधानि च दानानि प्रददाति च सर्वदा ३२
 एकः रामगयां यातो है वात्संगात्परिभ्रूतः नृदिशेने विविदिशेने विज्ञेते तत्रमहामतिः
 ३३ उपधाय तरो मे लएकाकी संहते वन अजांते रमे धै गशाः पर्वतांतरका सहन

६६

राम
३९

श्रु ५

३३ आपयोनं पञ्चास्ते राजा परवन्दनः कृतवैराग्यज्ञे राजा सर्वदेवोपतापिताः ३४
 परिवर्षत तस्मात्स राजांश्चरि रक्षितो ह्यमतां ह्यमतां वायुं पर्ववेरी विरुद्धीः ३५ अ
 नेन निरुताः पूर्वपितरो भ्रातरः सुताः पौत्राश्च भागिनि पाशुमा तुलाश्च निपातिताः
 ३६ निविशिताश्च स्वस्त्वनानादि सि प्राश्च दिशो ह्यस्य एतावदुल्कानि संवेतन स्नेहं तु मुद्यताः
 ३७ पट्टिशे चैव शस्त्रे च खड्गे च वीराणां धनुः ते सर्वतो रिंगराणां स्नेहं राजानं हेतुमुद्यताः
 ३८ यथामेषास्तु वषट्पितृवंतो परिगर्जिताः सर्वोऽश्वारिणि हि ताडिताः ते वैशरी प्रवि
 शन्ति तस्य ३९ ते वापि स वै हतमैतैर्बाणैस्ते ह्यवभ्रवुर्गंतजीवे हः तर्हिवचलितं तस्य
 नशे कुन्तिरयो भयो ४० शस्त्राणि कुंठिता जैर्भुः संवेयां गंतं चेतसा हीना वभ्रुस्ते सर्वे
 येतं हतं समागताः ४१ एतं स्मिन्नेवं काले तु तस्मात् शरीरतः निस्तृता प्रमहा ह्येका

लि ४

शस्त्रसंघा ३ न्यासनर

वीभरणाभक्तिः ४२ हिमांधसमायुक्तादिवांवरविभूयिता हिममायसमाहृता
 मकुटीकुटिलभना ४३ सविस्फुलिगं श्रोत्राभ्यां वसंती पादवर्चवहुः चक्रोद्यतकरावे
 वकालराविरिवापरा ४४ अथावसानं कुरुदप्लेखानयंतदुःसहः तेहताश्रुतहाहे
 मास्तयादेव्यारणा जिरे ४५ सतुराजीविबुद्धः सन्दर्शमहदद्भुतं हतानलैर्द्वगणा
 न्देसाराजावितामवापसः ४६ केनेहं वमरुक् मेकृतमस्मद्विजायिना एतस्मिन्नेव
 काले तु वायुवावाशरीरिणी ४७ तं हितं नेपतिं दद्यातिः कामं विस्मयान्वितं शृणु
 राजन्महाबाहो सुतं ससंवदाग्रहं ४८ शरणांके शवाद्मो नासिकोपिदितीयकः
 सविष्णुपीतिसंज्ञिर्देकादश्याव्रतेन तु ४९ तस्मात्सर्वं प्रपन्नेन व्रतं सवीर्यसाधकं
 वशिष्ठ उवाच वनात्तस्मात्सकुशलीसमायातोपिभूमिभुक् ५० रासंवकारधर्मी

मे२

राम

२२

त्माधरायादेवदेववर एकादश्यास्तनियमं कृतं वै प्रजपासह ५१ भक्तिरेकातुल्यस्मत्सक
 रोतिस्मनपायिनी ब्रह्मास्तसर्वफलराभवतिनामया तथा ५२ एकादशीव्रतं तैर्षा व्रताना
 मुत्तमं व्रतं आमर्देकी व्रतं राजनपेकुर्वैति नरोत्तमाः ५३ ते यांति वै सखेलोकं तावते संशयो
 भवेत् ५४ इति श्रीकैवल्यसंहिते पुराणोक्तानुश्रुतपक्षस्यामर्देस्यैकादशीमास्यम् ८
 युधिष्ठिर उवाच कस्मत्कस्मत्समहायोगिभक्तानां वृजिताईन वै त्रयस्त्रयस्य पक्षे तु किं नामैका
 दशी भवेत् १ श्रीकस्मत् ३ शृणु राजस्य कस्यामि आरखानं पापनाशनं यत्नो मशोव वीर्य
 योमां पावावके वर्तिना २ मां पातो वाव भगवन् श्रोतुमिदमि लोकानां हितं काम्यया वै
 नेत्यप्रथमे पक्षे किं नामैकादशी भवेत् ३ केविधिः किं फलं वास्याः कथयस्व प्रसाहजः
 लोमश उवाच शृणु ब्राह्मणं शाईय कामहासिद्विहायिनी ४ कथां विवितां शुभमहापाप

प्रोसर्वदायिनीं पुरांचैत्रयेदेशे अस्य रोगागमेविते ५ वमंतस्ये प्राज्ञैश्चैव ह्यनुसितेनै ६
 गोधर्वकस्यास्तैश्चैत्रमंति सहेकिं चैत्रैः ६ पाकशासनमुखाश्चक्रांडस्य चरिबोकसः नापरं
 सुंदरैर्किं विदनांचैत्रयादनं ७ तस्मिन्नेतुमुनयस्तपतिवकुलास्तपः सहदेवैस्तपः
 घवारमते मधुमासिके ८ एकोमुनिवरस्तत्रमेधावीनामनामतः अस्मराद्युतिवरं मो
 हनापोषचक्रम ९ मंजुघोयेति विख्याताभावंतस्य विविं तसा कोरमात्रं छिंतास्येन
 मयाश्रमसन्निधौ १० गायंतीमधुरं सातुपीडयंती विपं चिकीर्षा गायंतीतामया लोभ्य
 पुष्पवंदनवेष्टितां ११ कपोपि विजयाकांसी शिवधनं मुनीश्वरं तस्याः शरीरे मंसंगो शिव
 वेगमनुस्मरन् १२ कृत्वाभुवौधनुः कोटीपुगां कृत्वा तु कज्जले मागीरौ नयने कृत्वा १३ राम
 मयुक्तोपयाक्रम १३ कुचैरुत्तापटकुटी विजयापोषसंछिता मंजुघोयावभोजेन १४

सं४

राम

११

धि१

कामस्येव वरुणैना १४ मेधाविने सुनिहस्त्रा सापिका मेनपीडितापो वने द्विष्टे होसो मेधावी त
 त्रराजते १५ सिंहापोषं संहितो हंटी स्मरदवापरः मेधावी वसति स्मासौ अवनस्याश्रम
 मुने १६ मंजुघोया छितेन वदस्त्रांतं मुनिपुंगवं सहनस्य वशं प्राप्तामं हं हं मगायत १७
 रगाहलपस्य पुत्रासि जज्ञपरं मेधिला मंजुघोयासमागम्य सुनिहस्त्रातया विधं १८ हावभावक
 दासैस्तं मोदयामास चांगना अधः संछाप्य वीराणां सामख जेतुमुनीश्वरं १९ वलीकुलि
 तावत्संवातवेगेन कंपितं सोपिरमेतया साहं मेधावी मुनिपुंगवः २० तस्मिन्नेव वतो देशे ह
 स्त्रांतं हस्तमुत्तमं शिवतत्वं गते तस्य काप्रतत्त्वशगतः न निशान्तिनसोपि परममागोमे
 नोधिरे बहुलश्रुतः काजेषु मेराचारलोपकः २१ मंजुघोया देवलोकां गमनापोषचक्रि
 ने गवेती प्रसक्तवाचरमेतं मुनिपुंगवं २२ आदेशो दीयतां वसन्तधाम गमनाय मे २३

आ५

यदुध्यतः

१६

योमासावकी
३५

मेधासुवाच अधैवत्वं मया ज्ञातं तेषां होरापरांश्च यावत्प्रभातः संध्या स्यात्तावन्तिष्ठ
 ममांति कं इति श्रुत्वा मुनेर्वीक्ष्य प्रपथीता वभ्रुवसा २५ पुनर्देवमयामास तत्तथैव न्यपसन्न
 मुनेः शीप्यपादीता वक्रतान्तरिवत्सरान् २६ वृषीणां पंचपंचाशन्नवमासहिनवयं सारमे
 मुनिना तस्य निमेषाद् दिवा भवेत् २७ सातं पुनस्त्वावायते स्मिन्काले गते मुनिं गतामेव
 हं तव संगतः २८ आदिशो दीयतां ब्रह्मणा हं मिस्वर्गं प्रति मेधासुवाच प्रातः कालोऽपु
 नैवास्ते श्रयतां वचनं मम २९ यावत्संध्यां करोम्यप तावत्तै वैष्टि रा भवेति तव संपुनेः
 श्रुत्वा भयानं हंसमाकुला ३० स्मितं कृत्वा तु सा किंचित्कृत्वा च शुचि स्मिता अप्सरो वा
 इति सस्यं मुनेः श्रुत्वा भयानं हंसमाकुलो ३१ च क्षिप्यमाराणां विप्रं देवसं आगतान् य राम
 ३२ मधि प्रसात्कृत्वा तु गतः कालो विचार्यतां तस्या इति वचः शुत्वा विस्मयोऽस्तु सते ३०

वनः ३२ मया त्वाहं दिवि प्रेदः प्रमारा मकरोत हा समानां संप्रपंचाश्रिता सन्नतया सह
 ३३ युकोपसततौ तस्यैवा ला माली वभ्रुवसः नेत्राभां विस्फुलिंगा ससुं वमानोति
 कोपनः ३४ कालस्यांततां दस्वातपसः सपकारिणी दुःखाजितं मम तपो नीतं त
 दनपासये ३५ सकंपोको मुनिस्तत्र प्रकृवाचा कुलेंद्रियः तांशशापसमेधावीर्त्विषि
 शावी भवेति च ३६ धिक्कापापे दुराचारे कुटिले पातकप्रिये ममाजितं वक्रुविपं
 तपश्च संयकारिणी ३७ तेन शापेन दग्धा सा विनवा वनं तस्मिन् ता प्रसादं कुरु विप्रं
 दशापस्यानुग्रहे कुरु ३८ संतां संगोहि भवति वर्चमिंस पूभिः पदैः न वा सह ब्रह्मेने
 मे मे नीताश्च वृद्धवसराः ३९ एतस्मात्कारणाद्दस्य सारं देव सन्नम मेधासुवाच
 ४० रामे वद मे दशापा अनुग्रहकारणां ४० येनैव पापं स पतितं पयाति न संशयः च

१४४

मरुत्स्यपसेयामवयेकदृशीशुभा ४१ पापमोचनिकानामसर्वपापसमर्थकरी तस्या
 व्रतेकृतेसुमुपेक्षाचानुक्तिमाप्स्यसि ४२ इमं कृतांतोसमेधावीजागामपितुराश्रमे
 तमागतं समातोम्यच्यवनः प्रपवाकं ४३ किमेतद्विहितं पुत्रत्वया पुरापस्यः कृतः
 मेधायुवाच पापकर्मकृतं तातरमिवापरागमय ४४ प्रायश्चित्तं व्रजिता तयेन पापस
 योमवेत खवनडवाच वैश्यावासितपतेनाम्नावेपापमोचनी ४५ अस्याव्रतेरु
 तेपुत्रपापराशिः सयव्रजेत् इति श्रुत्वा पितुर्वाप्यंकृतं तेन व्रतोत्तमं ४६ पाप
 सयागेतस्य पुरापयुक्तोवभ्रवसः साय्वेवं मंजुद्योवाचरुत्वात् इतमुत्तमं ४७
 पिशाचत्वादिनिर्मृक्तागतानां कद्विमासराः हिरुरूपधराणां वैद्विआभराणां भूयि
 ४८ अस्मरामिस्तपान्नामिः स्तुतोसां त्वमिवादिता पापमोचनिकाराजन्त्यकु

अकुर्वन्ति नरोत्तमाः ॥१॥

१८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

४ श्री कलउवाच ॥ शलुषैकमना राजन्कथामेतां तु रातनीं ॥ वसिष्ठो यामकथयत्त्रादिलीपायष्टुते ॥ दिलीप उवाच ॥ ४

सतेन ५७ वराप्सरातुल्यतागंधर्वी ललितसभा उभोगोगा संरक्तो हंपती काम पीडितौ च रेमा
 ते स्वयं हेरस्य धनं धाम पुतेतया ललितायाः सहस्येयतिर्वसति सर्वदा २० हृदये तस्य ललितेति
 संवसति भामिनी एकहपुंडरीकाद्याः कीदृति स हंसि स्मिताः १० गीतं गानं प्रकुरुते ललि
 तौ द्यितां विना पदबंधस्तुलज्जिको वधूदललिता स्मरन् ११ मनोभवं विदित्वा सकर्कोटो
 नागसतमः पदबंधं धृतिं तस्य पुंडरीकं न वेदयत् १२ श्लाककोटकवचः पुंडरीको
 भुजंगा राट् कोधं संरक्तं नयनो वधूवातिभयं करः १३ श्लाक्य ललितं तत्र गायं तम हनातुरं
 यतो बालावशोपातो गायमानो ममाग्रतः १४ राससो भवदुर्बुद्धे कथादः पुरुषा हकः यतः
 पत्नी वशो जातो गायमानो ममाग्रतः १५ वचनात्स्वराजं निशाचरीव भवसः रोजाननो वि
 स्मया सो हृद्यमानो भयं करः १६ वाङ्मयोजनविस्मयो गोमुखं लंकं हरसंनिभं वंद्यं सयं निभेन

राम

३२

वेग्रीवापर्वतसंनिभा १७ ना सारं धेतु विवरे सुखो योजनार्थं को शरीरं तस्य राजेंद्र उद्धितं योजनस्य
 कं १८ ईदृशो राससो भूना भुंजानः कर्मराः फलं ललिता तम बालोऽस्य सपत्तिं विरुता कृति १९
 चित्तया मास ललिता दुःखेन मनसा हिता किं करोमि दुःखं गच्छामि पतिं पापेन पीडिता २० इति स
 म्प्रत्यक्षं सान्नामर्त्यं लभते तसा वचारपतिना सा ईदृ ललिता गृह्णेवने २१ वृक्षाम विपिने दुर्ग
 कामरूपः सरासं संनिध्याः पापनिरो विरूपः पुरुषा हकः २२ न सुखं लभते रात्रौ न दिवा पा
 पपीडितं ललिता दुःखित्वा तौ वयं ति हृत्वा तया विधं २३ भ्रमंती तेन सा ईदृ सा रंती गृहने
 वने कहा बिहामा धिं धा शिखरे बहुकोतुके २४ गिरिजं गोमुखं तस्य हृदयोऽप्यममम
 शीघ्रं लेलो मल्लिता विन पावनं ति स्मिता २५ प्रसवाचमुनि ईदृ सा कावैकस्य सतामुपे किमपि
 त्वमिहा याता सत्वं वदममाग्रतः २६ ललितो वाव वीरधन्वेति गंधर्वः स तातस्य महात्मनः ललि

जगात्

साकताकाम
दाहणां ५

तानामोविद्विपत्यमिस्वागता २० भक्तमेशापहोयाराससोभमहासुने रोद्रपदुरावा
रसंदेखानास्तिमेसुवे २२ सोप्रतेशाचिमां वस्त्रा यस्मिन् वस्त्रप्रभो येनपुरापेनविप्रैरास
मवादिमुच्यते २२ कविरुवाच वैत्रमासस्वरभोरभुक्कपलेभिसंप्रतं कामदेकादशीन
न्नावैप्रेलैलितौपिसा ३० कुरुद्यतव्रतंभद्रैविधिपूर्वमोहितं अस्पृशतस्वयं सुगपेतत्त्व
मवैप्रदीयतां ३१ दत्तेपुरापेसरतिस्वशापहोयप्रगाथ्यतिरितिक्त्वा मुनेर्वस्मंललिताहृषि
ताभवत् ३२ उपोष्येकादशीराजन्कादशीहिवसेतदा विप्रस्ववसमोपेतवासुदेवाग्रतः
व्दिता ३३ सावाव्यमित्यवाचेतिस्वपत्युत्तारागायवे मयातुयद्वृतंवीरां कामराया
उपोषरां ३४ तस्यांपुरापप्रभावेनगरुत्वस्यपिशाचता ललितावचनादेववर्तमानोपितल
तो ३५ गतपापः सललितोद्विहोदेवभरु गतमत्वां गतंस्पृशागंधर्वतापुनः ३६॥

राम

३३

चरा ५

ल्ला २

तत्र २

क्ये ५

७

हेमरत्नसमाकीर्णोरेमेललितपासह तोविमानसमारुहो पूर्वरूपाधिकानुभो ३०
दंपता ३० जोमेतां कामदायांप्रभावतः इतिज्ञानपश्यकृतेव्याप्रततः ३२
लोका नोवहितार्थयतव्यकथितामयां वस्त्रादिपापघ्नीपिशाचत्वविनाशनी ३२
नातः परंपराकोवित्रैलौसेवरे पटनाकुवगाद्राजन्वाजयेयफलंलमेत ५० इति श्री
वारहपुराणेचैत्रशुक्लपक्षेकारापमललितेकादशीमाहात्म्यम् २१ युधिष्ठिरेशाहंस्म
मिपलेकिं ज्ञामेकादशोभवेत् महिमानंकथयमेवासुदेवनमोभूत २ श्रीकृष्ण उवाच
सोभाप्यदापिनीराजन्निहलोके परंवेव देशाखेरुस्मपसेचनाम्नायेववरुथिनी २ वरु
थिन्नाव्रतेनेवमोरच्यभवतिसर्वदा पापहन्निभवतिसोभाप्यप्राप्तिरेवव ३ दुर्भगाया
करोत्येवंमास्त्रीसोभाप्यमाप्नुयात् लोकानचैवमर्वेषां सुक्तिमुक्तिप्रदापिनी ४ सर्व
पापहराहंरागाभंवासनिलेतनी वरुथिन्नाव्रतेनेवमांभातास्वर्गातिगतः ५ धुंधुमारा

ख ५

द्ययसर्वेशानोवहवस्तथा ब्रह्मकपालनिर्मुक्तोवभ्रवभगवानभवः दशवर्षमहस्राणि
 तपस्तपतिपोतरः तत्तत्संपलमाप्रेतिवस्तुधियाव्रतान्तरः ७ कुंरुसेषेरविद्याहेस्वरी
 रतेवेस्तुधियाव्रतान्तरः ८ अवावात्सलकु
 रुतेवेस्तुधियाव्रतान्तरः ९ बांखितंलभतेसोपिइहलोकेपरव्व एव पवित्रापाव न्विषाम
 हापातकनाशिनी भुक्तिमुक्तिप्रहाद्येयंकर्तृगोन्पसत्रम १० अश्वहानद्विमिरान्ति
 लेहानंततोधिकं तस्मात्सवरीहानेतुअन्नहानंततोधिकं ११ अन्नहानात्परहानं
 नभ्रतंनभविष्यति पितृदेवमनुष्याणांत् पितरंजायते १२ तत्समंकविभिः प्रोक्तंकन्या
 हानंत्योन्नम धेनुहानंचतन्नत्यमित्याहभगवान्सप १३ प्रोक्तेभ्यः सर्वहानेभ्योविद्याहानं
 विजिष्यते तत्सलंसमवाप्रेतिनरोक्तवावरूपिनी १४ कन्याविज्ञेनजीवति येनरापापमे

एम्

33

उद्देश्य ३

सा

हिताः पुगपस्यते गच्छन्ति निरयं यातनायुतं १५ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन न ग्राह्यं कस्यार्धनं क
स्योपुगपस्यते दद्याद्यथा स्वलंकृता १६ तस्युगपस्यत्वात् न च विवृणुषी न देवस्य तस्यु
पस्यत्वात् प्रीतिर्नो कृत्वा वरुण्यते १७ कांस्पर्मासमसराज्ञं वराकं कौटुंबं वा शाकं मधुप
राज्ञं वपुन भोजनं मेथुनं १८ वेस्म वप्रेत कर्त्ता वदस्यो दशवर्जयेत घृतं क्रीडां विनिहो
तां वृहत्तथा धवनं १९ परापवादे पशुस्य संयं हिंसा तथा रतिं कौटुंबं अन्तर्वाकं वराका
श्यां विवर्जयेत २० कांस्पर्मासं वसोद्वं चैतत्तथा भाषणां व्यापामं प्रवासं वपुन भो
जनं मेथुनं वृताकं च मसराज्ञं दद्यात्परिवर्जयेत अनेन विधिना राजन्विहिताया वरुण्यते
२१ कर्त्तव्या सा प्रयत्नेन निमैलेन हारमयी राज्ञो जागरां कृत्वा प्रजितो मधुसूदनः २२
येन पापविनिर्मुक्तः स पाति परमां गतिं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्त्तव्या पापभीरुणा २३ पठ

५ मि
४
ख३

नाहुवराणां जनगोसहस्रफलं लभेत् २५ इति श्रीभविष्योक्तपुराणे वैशाखसहस्रप
लेखस्थित्येकादशमाहात्म्यम् २१ पुष्यखरुडवाच वैशाखे शुक्लपक्षे तद्विनामैकान्ते खे २
श्रीमदेतर्किकं फलं कोविधितस्याः कथयस्व जनार्दन २० श्रीकृष्ण उवाच कथयामि
कृष्णामेतोऽग्रगण्यं धर्मं नन्दन वशिष्ठो यामकपयपुराणापर्यन्तं २ राम उवाच भावन् १४
श्रीगुरुमित्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वपापसंकरं सर्वदुःखनिहन्तं ३ मपाहुः स्वनिमुक्तानि सी
ताविरहजानितुं ततो हं भयभीतोऽस्मि यच्छ्रमितां महासुते ४ वशिष्ठ उवाच साधुयश्चैव पारा
मर्तव्यं पापैश्च कीमतिः ज्ञानप्रयोगैर्वप्रतो भवति मानवः ५ तथापि कथयिष्यामि लोका
नोदितकाम्यया पवित्राणां पवित्रं व्रतं तानामुत्तमं व्रतं ६ वैशाखे स्यासि तेषामेव वैश्वेकाह
श्रीगुरुया मोहिनीनामसाप्रोक्ता सर्वपापहरा पारा ७ मोहजालात्प्रमुञ्चेत पातकानां समूहतः २४

गाम
ख २

पाना

अस्या व्रतप्रभावेन सत्संयमं वलाम्बं च अतः कारराजो रामकर्मयोगे वा प्रयत्नतः पा
तकानां संयकारी महादुःखविनाशिनी ८ अगुणैकमनाराजं कथां पापपहरां परां य
स्याः श्रवणमात्रेण मरुपापं प्रणाशयति १० सरस्वती तदेत्ये पुरिभद्रावतिशुभा कृति
मा ज्ञामन् पतिस्तत्राजं करोति च ११ सोमवंशोद्भवो रामधर्तिमान् स संगरः तत्र वैश्या
निवसन्ति धनधान्यशुद्धिमान् १२ धनपाल इति रम्यातः पुराणकर्मप्रवर्तकः देवव्राह्म
णाय तर्जनाकारा मकारकः १३ विष्णुभक्तिरतः शांतस्तस्यां सम्यक्पुत्रकाः समतापु
तिमोऽश्वमेधावी सक्ततीतथा १४ पंचमो धर्तुश्च बुद्धिश्च मरुपापपरातः महावारुणी संगा
निरजो विटगोष्ठाविशारदः १५ धृतो हि अस्मान् सक्तः परस्मैरतिनालसः न देवान् वर्जति
कुपीर्नपितृन् न विजानमि १६ अस्याय हर्षिर्दुःशात्मा पितृभ्यः संपत्करः अभयमसक्तः १७

पापरापानरतः सह १० विष्णुवन्दसिप्रवाहुर्धर्महृद्यश्चतुर्थये पित्रानिष्कामितो
 ग्रहाभिरित्यन्तर्ध्ववे १२ स्वदेहभूयरागमेवहृष्यतीतिनेवे मैत्रीधिभिः परि
 त्यक्ताभिहितयुधनस्यार १३ ततश्चितापरोजातो वस्त्रहीनः सुधाईतः किं करो
 मिह गच्छामिकेनेपायेनजीवते २० तस्करत्वंसमारब्धंनैवेवनादिपुनः गहीतोराज
 पुरुषमुक्तश्चपित्तोरवार २१ पुनर्वदः पुनस्मक्तः पुनर्वदः सुसंगमः धृष्टबुद्धिर्ह
 चारोनिवदोन्मादेईदः २२ क. क. पातेलादितश्चपित्तश्च पुनः पुनः एवंमुक्ता त
 तोराजामोचितोदद्वंधनार २३ नस्त्वातय्येवमहात्मन्यपामिदेश गोधरे निजंगा
 मगतसुवगातोसोहाहनंवनं २४ सुत्रयापीडितश्चापमितश्चेतश्चावति सिंहव्या
 वधीनवमगम्यवरचितकोनप्रमियाहारतिरतोवनेति यत्तिसर्वत करेशासनं

गणिनी
 निः

२२
 २४

लानियंगंमुधिसंगतं वकोरंश्चमुपगंश्चकृत्कतित्रिमयकम् एताननानूहंतिनिसं
 धयधीविगतधराः प्रवृजन्महर्तेः पापेर्मिमन्ः पापकर्मैः दुः खशोकसमाविष्ट
 वितमान्स्वर्गनिश कौडिनस्याभ्रमपहंप्राप्तः पुरापमानुचित पुरपाधिक्यन
 भवतिमुनीनांहीनंनराणां माधेवमासिजान्हीनस्तानेतपोधने आसमाध
 धृष्टबुद्धिः शोकभारेणापीडितः तद्विदुस्तेनगतपाप्माहताशुभः कौडिनस्या
 ग्रतः स्तुत्वाप्रसवावसृतांजलिः धृष्टबुद्धिकवाव प्रायश्चित्तवृहिव्रतनविनावि
 तेनपदेवेन आजन्मभूतपापस्यनास्तिविज्ञममाधुना कथिकवाव प्रणयैकम
 नाभत्वायेनपापसपस्तव देशारवस्यासितेपसेमोहनिनामविमुक्ता एवीकारशिष्यते
 तस्याकु. रु. म. वाक्यनोदितः मेरुहृत्वातिपापानिसंयंनपतिहोदनां बहुजन्माजि

क

क२

तामैयामोहिनीममुपायिता इतिवाक्यमुनेः प्रत्याद्यबुद्धिः प्रसन्नधीः इतंचकारविधिवत्
 कोटिमस्योपदेशतः तेनैवनेनपञ्चगतपायाबभूवसः इत्यदेहस्ततोमत्वाग
 उपरिसंस्तितः जगामवेष्टवेलोकं सर्वोपइववर्जितं इतीदृशरामचंद्रजन्ममोहि
 नीव्रतं नातः परतराकावित्रैलोक्येसचराचरं पञ्चादितायेंशनानिक लोनाहिति
 शोडशां श्रीस्त्रुडवाच वशिष्टस्योपदेशेनरामेगोदंहरतंव्रतं तस्मात्तमपिराजे
 ईकत्रमदंमिधर्मजगतिश्रीकर्मपुराणवेशाखपुरुषसैमोहिन्येकादशमहासं
 युधिरुवाच मयस्यस्रुष्टपसेतद्विनामेकादशाभवेत् श्रोतुमिहामिमहासंवे
 दतस्तेजनादेन स्रष्टासाधुपद्यंमयाराजलोकानांदिताकाय्या बहुपुराणप्रदासे
 यामदापातकहानिहोअपरातामराजेंद्रअपारकलरोयनि लोकेप्रसिद्धतांयाति

राम
३६

अपरांपस्तुसेवितेब्रह्महत्याभिधूतोपिगोत्रहाराभ्याहातथा परापराहोवृत्त्यापरस्त्रीरति
 कोपिव अपरासेवनाज्ञान्विपाप्माभवतिअवे कुटसासीमनः कुटहलाकुटकरोति
 पुः कुटवेइपठेदिप्रः कुटशास्तेतथेवच नोतिधिकुटाः क्रूरकुटाधुवेदिकाभिषरु
 कुटसासीसमाद्येतेविजयानरकोकसः अपरासेवनाज्ञान पापमुक्ताभवंति
 ब्रह्मणाब्रह्मविज्ञायेनज्ञानेतिनरयंभ तेयांतिनरकंधोरंयावेच्चद्विवाकुरो तेयांशा
 स्वविद्विनानास्मिनिः स्मृतिभारत अपरासेवनाज्ञान पापमुक्ताभवंति सत्रिपा
 सावधमोतांमक्तायुइमजंतिदिनेयांतिनरकंधोरंसवेधमेषद्विष्ताः वेष्टाधमंवि
 दिनायेकोधासक्तायुइइहा एतेयांनिहकाः सुहावसंतिनिरयंमुचो वरांस्त्रावाअ
 मस्त्रायस्त्रधमंविमुक्तानराः गतिंतेयांतपस्यानिविमावेकादशान्तरां विद्यामधिसयः

शिष्यो गुरुनिद्रां करोति यः समहापातवस्तु तो निरयं याति हास्यं अपरासेवनाद्वा जन् मोपि
 मुक्तिमवाप्नुयात् मकरन्दे वैमाघे प्रयागे यत्फलमेतत् काशीपत्राप्पते पुण्यं शि
 वरात्रिके पोषणात् राधापौ वैकुण्ठे नैपित्तरां यत्फलमेतत् सिंह स्थिते देवगुरो
 तमीस्नातको नरः यत्फलं समवापोति कुंभे कैशरदर्शनात् वदर्श्याश्च मया जायो यत्फलं
 समवापोति कुंभे सेवेरविग्रहे गङ्गाशुद्धे मदानेन पञ्चस्नानात् सहस्रिणां तीर्थेषु यत्फलमाप्नोति
 अपराव्रतज्ञानुरः अर्धप्रसतां गङ्गास्नानं वसुधांतथा नरस्य यत्फलमाप्नोति अपरा
 व्रतसेवनात् पापदमकुटारो यं पापं धनदवानलः पापं धकारतरंगोः पापमातंगके स
 रि बुद्धाश्च तोयेषु पुत्रिकाश्च जंतुयुः जायते मरणायेव कदाश्च याव्रतं विना अप
 राममुपायेष्वपन्नविता विविक्तं सर्वपापविनिर्मुक्तो विदुलोकं व्रजेन्नरः लोकानां

यत्फलं सम
 वाप्नोति

राम
 ३०

हितायी घतवाग्ने कर्षिथितं मया पठनाद्गुराणां ज्ञानं सर्वपापैः प्रमुच्यते श्व इति श्रीब्रह्मांड
 पुराणे ज्ञेयद्वयपक्षे अपराधकादयो महास्य शोककडः ज्ञेयस्य शुक्लपक्षे तु निर्जले
 काशीमता केविद्वंतिमीमांसां तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि स्वतः उवाच एकाहाविशुभकृत्सपा
 उवस्य महासुतः संभायां स्नेहं संप्राप्तिराज्ञाते मे वसुधैव कुटुम्बकम् वातांतरं समासाधतं प्रपद
 युधिष्ठिरः स्नेहं कमलपत्रा संकेतं दत्तं करिमीश्वरं युधिष्ठिर उ० ज्ञेयस्य शुक्लपक्षे तु किं
 नामेकादशी भवेत् श्रोतुमिच्छामि महासुतं ब्रूहि त्वं स्वपापविना श्रीस्वच्छ उ० हंतैक
 यधिव्यामिश्रगुराजं नक्त्या नक्तं सर्वपापहरं पार्थ सर्वदुःखविनाशनं ज्ञेयस्य शुक्लपक्षे
 तु निर्जलानामेनामतः यस्याव्रतप्रभावेन पापराशिः क्षयमावेत् श्रीस्वच्छ स्ववचः श्रुत्वा
 पांडुवांसस्तुवायथा कारयामास नि यमं विनाभीमं तु धार्मिनां नियमप्रमुखैः पार्थैव

ध

तायेनेहितोयहा तहायासेसमानांतमीमसेनोत्रवाइवः मीमउवाच पितामहमहाप्राज्ञश्च
 रणमेपरमवचः युधिष्ठिरश्चकुंतोच तथाहुपदं हितीं अर्चुनो नकुलं येव स ह देवस्ये
 वच एवंपातं भुजीत कदापि स व्रत तमावरेति वेनि तं भुंक्तं त्रुकोदर अहं ता
 नबुवंतांतनुधावेदुः स हाममं हानंदास्यामि विधिवत् पूजयिष्यामि के जा वे मीमसेन व
 चः श्रत्वा व्यासो वचनमब्रवीत् आसउवाच एकादृश्यां न भोक्तव्यं पक्षयोस्तु योरपि ॥
 यद्विस्वगोक्षीं भीषसे नरको दुष्टे खवच मीमउ० पितामहमहाबुद्धे कथयामि तवाग्रतः
 एकभक्तं नशक्नोहमुपवासकुतः प्रभो इकोपि नाम यो वहिः स स हाजदरेमम अतिवे
 लं यहा श्रामितहासउपशां त्यति येनेव प्राप्यते स्वर्गोत्तमं त्रीं स्मिपथाखलं तदेकवद
 निश्चि मयेन अयमवाप्नुयात् आसउवाच त्वयह्मे मिथुनह्मे वायहा एकादशो भवेत्

एम

३२

ले

जेये मासे प्रयते न सोपोषो ह कवर्जिता तत्राच मनबाधं वव यिज्जो ह कं बुधैः उपभुंजी
 तने वेह द्रुत भंगो मया भवेत् उद्यादुहं या वदज्जोपिवो ह कंततः बल्यतस मवा प्रो
 तेका दहा दशीफलं ततः प्रभाते विमले बाहस्यो स्नानमाचरेत् जलं सुवर्णी दत्वा
 तद्विजातिभ्यो यथा विधिः भुंजीत हरतः ॥ अथ लिङ्गवासरोः सहितो वशी एवं कृते
 नृयत्पुणं भीमसेन अणुदुतर् संवत्सरे तु पाश्चिमे एकादश्या भवंति वै तासां फल
 प्रवाप्नोति क्लृप्तं शयं मां हि या इति मोक्षे प्रादृशं स्वचक्रा राधरः सर्वो नृधर्मो य
 रित्यस्य मामेकं शरणं व्रज एकादश्या निराहारी सेवुं पापान्त्रमुच्यते इत्यमुदिकलो
 नास्ति संस्कारां समाजं एव व वैदिकं कृतं वास्ति प्राप्तिदुष्टे कलो पुगे सर्वधर्मादरे योरे
 पातकोपसमाकुले किं नृते वहुनोक्ते न वा सुपुत्रपुनः पुनः पुनः एकादश्यां न भुजीत पत

कृष्णः

८५

योरुभयोरपि एकदृश्यामिते पक्षे मेवे मास्यु कंदविना पूर्णाफलमवाप्नोति यत्र कुर्यात्तदेक
 हर सर्वतोयैषु पक्षे सर्वहानेषु यत्फलं तत्फलं समवाप्नोति रमांस्तु तत्र कोदर संव
 स्तरेगायायाः स्युः भुक्ताः हरस्तु कोदर उपोष्याः स्नातुः सर्वैः स्युरेका दृष्टेः पानं सं
 यः धनं धान्यं वृक्षं पुत्रानां हारो ग्याः सुखप्रदा उपोषितान्तरमाग्राहति सत्यं व
 वेमिति यमहं तामहाकायाः करालाः हरस्तु रपिताः हं दुपाशधराः दानोपसर्प
 तितं नरं पीतो वरधराः सोम्याश्चक्रहस्तामनोजवाः श्रुतकालेन ये येन वैष्टवो वै
 छवीपुरां तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोपोषाणामवर्जिता जन्धेयं नृनां दत्त्वा सर्वपापैः
 प्रमुच्यते तस्मात्त्वमपि राजे दुःपवा मार्चने हरः कुरु सर्वप्रयत्नेन सर्वपापप्रशान्तये राम
 उपवासं करोमीह दिवसेव तथा निशि भो भस्मपरो हि देवैः शत्रुं वाचशृणाव
 मि ३५

ले

हन् रसुच्चार्यततो मंत्रमुपवासपरो भवेत् सर्वपापविनाशाय श्रद्धां समन्वितः मे
 रुमं हरमात्रं तपः पश्यात् पुरुषस्य पर सर्वतैः स्मृतां याति एकादृश्यां प्रभाषतः न
 शकुर्वन्ति ये राहुं जलधेनुं नराधिप सकाचन प्रहतामो घटो वस्त्रेणासन्नतः ते यस्य
 प्रथमं पोष्यं कुरुते वै स पुण्यभाक् पलकोटि सवराण्ययामेयमितेभ्यः फलं स्नानं
 दानं जपो होमोपहस्यां कुरुते नरः तत्सर्वं वात्सल्यं प्रोक्ते मे भवैष्टवंपदमा पुष्यात्
 स्मृतिं किं वा परराधयेतान् रमेकादृश्यां विना उपोष्य सम्पत्तिं विधेयं वैष्टवंपद
 मा पुष्यात् सवरां रजतं वा सोपहस्यां संप्रदीयते तस्मान्नं कुरु श्रेयसं सर्वपापसंशोधने
 सुखं समिन्नं वा सोपहस्यां संप्रदीयते तस्यां न कुरु श्रेयः कुरुते वैष्टवो हृदोऽप्येते
 र्वप्रातिदुर्गतिं चे प्रदास्यति शनानि द्वादश्यां समुपोषिताः स्मरं मसिते पक्षे प्राप्यंति

देवस्याग्रेष
 निपत्तं

योऽस्यां भन्नं स भस्माति सर्वपापमुत्तरः २

परमपदं ब्रह्मण्यपः श्रेयोयुक्तद्वयः सहजतौ मुच्यते पातकैः सर्वैरकादृशाः प्रभावतः
विशेषं शृणु कौतुपनिज्जीवकादृशादिनैपकज्ञैर्मनरे स्त्रिभिः ब्रह्ममसमन्वितैः जल
शावानुसं प्रज्ञोदयाधेनुसुतः श्रीः । प्रत्यक्षावात्पञ्चैयद्यतधेनुश्चापि वा ससिगाभिः
सुपुष्टाभिमिष्टान्नेष्वप्यप्यिष्टैः तामराण्यः प्रयतेनदिजोषमैरुतावरः । सुयोधवर्जितै
क्षिप्रैः तुष्टैर्मोहोहरिः । आसद्देहवृत्तः तैस्तुष्टैरवानुसुपोषिता पापासातौ दृशवारा
दृशमेनात्रसंशयः सर्वधर्मविहीनामपरेवानुसुपोषिता कुलानां शतमागामिकुलाभिनो
वैभवं शतैः । असनात्सर्वेनीतं वासदेवस्य मंदिरांतैर्हीनैर्हीनपरे रक्षद्विद्यतया हरि
कुर्वद्विज्जीगरं त्रयोपरेषामसुपोषिता अनेपानंतयागावावस्वशय्यासनसुप्तं कर्मंडले
तथा ब्रह्मत्रह्मन्मिज्जीलादिनेउपानहोवाहसति घटं चैव नरोत्तम ससोवरो नयानेन स्वर्ग

धु
राम
ध०

तत्फलं समवाप्नोति ह्येकादृशाधुपेक्षते २

लोकेन हायते यश्चुमोशृणु यादृज्यायश्चापि परिकीर्तयेत् ताम्रोत्सृगो लोकेनात्र कायी वि
वाभराणा पयलं स ह्यत्र हितायां राहुगुप्तेति वाकरं द्वादशां देवदेवेशः पूजनीयस्त्रिविक्रमः
गंधैः पुष्पैस्तथाधुपैर्वीक्ष्यैः प्रियदर्शनैः पूजयित्वा विधानेन मंत्रमैतमुदीरयन् मंत्रः ॥
देवदेव हृषीकेशं साराणी वतारक उदंकुं प्रशानेन नयमां परमागतिं ततः कुंभोपहृत
यो वृक्षराण्यः स्पृशन्निः सान्नवस्त्रयुतामीमद्वैतोपासयुगादिताः दानानि चात्र दे
यानि जलधेनुर्विशेषतः भोजयित्वा ततो विप्रान्नययं भुंजीत वापतः स्वयं कुरुते प्र
सीदं द्वादशोपापनाशनी सर्वपापविनिर्मुक्तः पदं गच्छत्यनामयं दुर्लभं योगिनां राजस्य
सति गृहकारिणां सर्ववृत्ततः प्रप्नोति भीमेन दत्तं वासुकादृशी सुभा मीमांसेकादृशी
नाम्ना नौके रथ्यातावभूवत् ६३ इति श्री ब्रह्मवैवर्ते पुराणे अष्टमस्कंधे निज्जीवका

ले

दशमीरुत्तमं युधिष्ठिर उवाच आपादिह रक्षपते त्रिनामैकादशो भवेत् कथयस्व प्र
यत्नेन ममाग्रे मधुमदन श्रीस्वच्छ उवाच ब्रतानामुत्तमं राजकथया भित्ति वाग्रतः सर्वपाप
क्षयकरं भुक्तिमुक्तिप्रदं यकं आपाठस्यासिते पते योगीति नामनामतः एकादशी तपस्य
यमहापातकनाशिनी संसाराणां वमग्नानां पोतभूता मनातनौ जगत्त्रयसारभूता मोगी
नां व्रतकारिणी कथया भित्ति वाग्रतः कथां पोराणां क्विंशुभां अत्यकां या राजराजः स्वस्ति
भक्तिपरायणाः तस्या सोमस्य बंदुके देममालोतिनामतः तस्य पत्नी सुरपाव विशा
लाक्ष्मीति नामतः तस्याः स्नेहेन संसृजः कामपाशवशातः पत्नी सेहसमा सक्तो नमि कुवे
रालयंगतः मानसा सङ्गि च यमा नो यस्व गृहे स्थितः कुबेरो देवसदने करोति ह
रकृज्जनं मध्याह्नं समं ये राजसुव्यागमसमीक्षकः देममालोत्सु भवने रमते कोतया स

ली

राम

ध

प

४१

हयैतराट् प्रमुवाच यकालातिक्रमकोपितः कस्मात्त्रायाति भोयसे देममालोदुरासवान्
बुको पर्वतवान् यत्तः प्रसूवाच पुनः पुनः यथा उचुः वनिता कासु कैरो देह मते च्छेद्या
रूपं तेषां वाक्यं समाकुर्व्य कुबेरः कोपपूरितः अरूपाया सततं तं विट् करुममासि
नं ज्ञात्वा कालासयं सोपि मय्या कुतूहलवशः अस्त्रांतश्च वचागम्य कुबेरस्याग्रतः स्थि
तः तं दृष्ट्वा अधनरः कुङ्कः कोपसरज्जलोचनः प्रसूवाच रूपावियः कोपप्रफुरिता
धरः कुबेर उवाच आपापदुष्टदुर्बुद्धेस्तवान् वहेलनं अतो भवन्निवमुक्ता विमु
क्तः कोतया जया अतमस्या नारपञ्चसो गधेखानमथाधमं दसुक्तं वचनेन तस्मात्स्व
नासपातसः महादुःखमिभूतश्च कथेः पीडितविग्रहः नवतोयं नमस्व वने रोदिलभस्य
सो नसुखं दिवसेतस्य न निद्रा लभते निशि सुषणा पीडिततनुनि शोधयत दुःखितः शि
खि

४२

५

वपुजाप्रभावेनस्मृतिस्तस्यननुप्यते पापकेनाभिभूतोपिपूर्वकर्मस्मरत्यसौ भ्रममारा
 स्तोतागच्छेत्मादिपर्वतोत्तमं तत्रापश्यन्मुनिवरमाकंदेयेनयोनधिं यस्यापुर्विचने
 राज्ञश्चरणादिवसायकं आश्रमस्यगतस्तस्यकषेत्रादिरःसर्माववंदेचरणात्त
 स्यदूरतः पापकर्मक्षेत्रं माकंदेयोमुनिवरोदृष्टवानकुर्वितेहा परोपकराणांयस
 माकंदेयस्मद्वित्तं प्रकथयउवाच कस्माच्छ्रयाभिभूतस्त्वकुतोनिघातराष्ट्रसि इत्यु
 त्तः सेप्रसूवाचमाकंदेयं महाशुनिं हेममालीउवाच राज्ञराजस्यानुवरोहेममालीति
 नामतः मानसात् पद्मनिचयमातीयप्रत्यहंमुने शिवपूजनवेलायांकुवेरायसम
 पेयम् एकस्मिन्समयेकालेयश्चविहितोमया भूतीसोस्मप्रसूतैर्नकामयाकुल
 चेतसा ततः कुड्मशस्त्रास्मिराजराजेनवेधुन कुश्याभिभूतसंजातोवियुक्तः कांतया

राम
 ५२

रति २

स्था

५

सहअधुनातवसात्रियंप्राप्तोस्मिन्मुभकर्मणा सतांस्वभावतश्चित्रं परोपकराणामुभं
 तिज्ञत्वा मुनिश्चैवमां प्रशायिस्वतागसं माकंदेय उवाच सत्यमिह प्रोक्तं नासंभो
 यितंयतः अतोव्रतोपदेशोतेक्यथास्मिन्मुभं प्रदं आयाहेच्छपक्षेत्वंयोगिनिव्रतमावर
 अस्यव्रतस्यपुणेनकसंयास्यतिनेष्टवं इतिवाक्यंश्रुत्वाहंउवत्यतितःसितो उ
 त्तरापितः समुनिजवभूवातीवरुचितः माकंदेयोपदेशेनस्मृतंतेनव्रतोत्तमं न द्रुतस्यम
 भावेनदेवरूपावभुवसः संयोगांकांतयात्मेबुभुत्तसौस्ममुत्तमं दृढविषयंनपश्चे
 यकथितंयोगिनिव्रतं अथाशीतिसहस्त्राणिदिजाभोजयतेतुयः तमेलेसमवाप्रा
 तियोगिर्नव्रतस्त्वरः महपापप्रशमनंमहापरापफलप्रदं शुचोपत्कथितंराजयो
 गिभ्येकादशोव्रतं पठनाश्ववरात्मनःसर्वपापैः प्रमुच्यते ३४ इतिश्रीब्रह्मवेवर्तपु

कोटः

किं ना

रागोऽथाष्टसुष्टुपुत्रेयोमीनेकादशीमहात्म्यं युधिष्ठिरडवाच आयाटस्यासितेपुत्रैका
दशीभवेत् किंवाकोविधिस्तस्याः किंपुरांपतद्दृश्यमे श्रीसुखडवाच कथयामिम
हीपालकथामाश्रयकारिणी कथयामासचांद्रस्यानारयाभामहासने नारदडवाच
कथयस्वप्रसादेनविस्तराराधनायमे आयाटशुक्रपक्षेत्किंतामेकादशीभवेत्
ब्रह्मोवाच वेष्टवोस्तिमुनिश्रेष्ठसाधुययंकलिप्रियः नान्नः परतरंलोकेपवित्रंहरि
वासरात् यन्नामेतिविख्यातानमस्येकादशीसिता मांभातानाम्राजर्षिर्विवस्वदंश
संभवः बभूवचज्वरिसंसप्तसंधप्रतापवान् तद्विष्टेकसंचितव्यत्रयंअनाश्वि
रभयत्त तेनोदिनोःप्रजाः राजानमाम्बुधनुः अत्राभावेनस्तुभादेताःवयंयोगाःस्येमेकुरात
प्रजावचः अत्राराजावनेनगामतेनब्रह्मसुतंअगीरेदृष्टातच्चरणांनवापरस्परक

पतत्राष्टे

राम

४३

सर्वाः स्त्रियः

सं

शतंयथाअनादिकारणानिवेद्यमुनिनाआयाटशुक्रएकादशीव्रतंकथितंराजेराजा
स्वप्रदमागत्यवत्संस्तुतिश्रुतिज्ञातृनिकयासंमधःकथयामिमहापुराणस्वर्गमोक्ष
प्रदायनी कामिकानामनामेतिसर्वपापहराशुभायस्थाः अवरामोत्रेरावाजपेयफलं
लजेत् सत्यंभससंमयाचोक्तंनान्नः परतरंभ्रातां पापिनांपापनाशयहस्तगामगिरास
तेमा अतः परतराश्रेयसावेमोक्षप्रदायिनी एतस्मात्कारणाद्राजन्त्युयोतातिरुज्ज
मा सर्वसंपत्करीमद्रासिद्धिराशतिदानां वेष्टवैर्ममभनेमहिमचित्तेः साहसिधिरा
आयाटेवामनोपोल्लभावेतंतेजोचयं वामनंफजितोयनकमलेपमलौचनः आ
याटस्यासितेपुत्रैकामिकायादिनेतया तेनावितंजगत्यवैत्रयोदेवासनातनाः सत्संभ्रा
त्मात्करणाद्राजन्त्यैवहरिवासरं युधिष्ठिरडवाच संशयोस्तिमहांसघ्नभूयोव

श्रीकृष्ण उवाच
 ७३
 ज
 सुतः ४

जनपतं धार्मिकं कथं सुतो सिद्धे वैश्वकथं बलिना जितः संतुष्टः पृथिविदेवाः किं बुद्धिंति
 जनास्तथा किं त्रुतं कोविदस्य वातुमीत्यमुषो यथा त्वपि सत्येनाभाय किं कुर्वन्तो यो
 राणां किं प्रारं वलिं देवानवः पूर्वमासि वितायुगे तथा प्रजयं श्रुवमानसं मद्रुतं म
 परायणं धैर्यं विविधैः सक्तैश्च पतिमांसनिपशः दिज्ञानां पूजको निसंयतको विक
 रोत्तमः परं ब्रह्मैव देवदेव लोकमजीजयत् मद्रुतं तैर्द्विर्लोकं वेजितं तेन दुरात्मना
 सर्वविचार्य बहुधा मुद्रां देवास्तुक्तिभिः युरुता देवैः साईं बहुधा प्रजितो घृहं त
 तो वामनरूपेण अवतारेणार्यं चमः असुग्रं पुरातदा सर्वव्रतां दुराणां बाल
 केन जितः सो देवस्य मालं व्यातस्थिवान् मया आम्ने जगत्सर्वं यथुवमिति सागरं स्पर्श
 पेम्सां च तत्सु पतारं जसत्तम संकल्पमाचं वरधे साईं वयपदकं म प्राप्स्ये मानम
 कृतं रूपं मया घृणं

निरालया
 कथयत्यथा
 सर्वं श्रीकृष्ण
 उवाच २

राम
 ४४

मत्वा तु

च

पितृदासं कल्मषं पतितो धरा भूर्लोकं तु पदो मीसं भुव लोकं तजानुनी खलोकं तु कार्दं
 मस्य महलोकं तु योहरं जनलोकं च दृष्टं तपोलोके च स कंठकं सप्तलोकं मुखं स्थाप्य
 उत्तमां गतं तो दैकं चंद्रसूर्यग्रहांश्च वने तत्रं यो गसं पुताः देवाः संशयना गात्रांश्च
 मे विरेतथा परं सुवैतो देवैः संप्रैतैः सक्तैश्च विविधैस्तथा करे गृहित्वा तु वस्त्रं त्रिपा
 दैः पूरिता मही अर्द्धं तु तस्य यथैव पदं सस्य दृष्टं तदा सितो रसाते लेरा जन्मान
 वाममपूजकः सिते तु हन्येनैव वा चितो हिं न राधिप त्वयोक्तं देवदेव शतव हारे
 वसास्य हं विनयेनावनतो सो सप्रसन्नो जना ईनः सुसुखा वक्रुश्चैव बलिहानव
 पुंगवं वसामि रपशा ईल हान शीलत वांति के वा त्वमीत्यमुहः साईं सततं चेक
 सतिना आया देसु क्लेशं देव कामिका हरि वासरं तस्यो मे कांच मतिर्म बलिमा

श्रमतिष्ठति द्वितीयेनावतारेण विष्णुना काशमर्तिना वसामि सर्वलोकेषु आसनावि
 तेषु च सृपते बह्विदेवो ब्राह्मणायाति कार्तिर्किं तावदेवमवते पुराणं सर्वदेवो जगत्
 मं वातुमीत्येनियमये कुर्वति नरोत्तमाः तेषां सः सततं सति भवति मम वत्सभाः
 उपवासस्य नियमये कभक्तस्य बापुनः ब्रह्मचर्यं प्रकृत्यं मेमो न च पत्रमोजनं वसुधा
 शयनं प्रोक्तं नित्यस्नानं विधानतः फलपुण्यं ज्ञानत्यागोत्प्राप्तिं शाकादि कर्तव्या विना न
 नित्यमिति स्युः मंगला होमितामपि न कार्या शिकुरुः श्रेय आसनः सुखमिदं
 ता विषे वा न प्रवर्तते तत्राप्यज्ञादिकाः क्रियाः भूमिपालस्य यात्रा वै न रास्या नृप
 प्रहा दधितीरघ्नं तमघ्नो नैयमं कुरुते नरः तेषां यो न कर्तव्यं ह रोसुप्रे जनादेन ल
 वराहिरसं सो जं न तस्मिन्निदं कर्तव्यं वातुमीत्येवमुक्तं तस्मात्सर्वं बुधेन यासु

राम
 ४५

सतेव जगन्नाथे श्रुते गुरुद्वये नियमये प्रकुर्वति ते यानि परमांगति एतस्मात्कारणात्
 जकृत्तमे कादशीमुभा नातः परतरा काश्चिद्विवापापनाशनी यस्याश्च विवाहो शास्त्रे
 कगहाधरः तस्याश्च पूजयेद्देवैरेतेषां स्वयितामहं रावे जगन्नाथं कायं मं दूतं नृपिया मरु
 मन्त्र्यान्ति तेभ्यः महेतैर्मत्तदप्रापकेः मरा एवं यः कुरुते गजत्रये कादशीपूजोत्तमं स
 र्वपापहरं वै वमुक्ति मुक्तिपादाय कं श्रावणपात्रापि यो मर्त्यः कथोपायहरं शुभां श्र
 आमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ४४ इति श्रीसुंदरपुराणे आषाढे शुक्लपक्षे
 देवशयमेकादशीमाहात्म्ये पुष्पिधिरुवाच आषाढे शुक्लपक्षे वैषाखे वैश्यायनी
 व्रतं तं मया श्रुतं पुराणं विष्णुविभारं आचरोतुं दृष्टं पतेतु किं त्रामेकादशी
 भवेत् एतच्छ्रययोगो विदेवा सुदेव नमोस्तुते श्रीहरस्तु ४५ एतन्मया वसामि आ

स्वपिनिवे

- उक्तं विष्णुस्मृतौ राजन् नान्यदाप्यन्यथा
 यथायुक्तं नान्यदाप्यन्यथा

छान्दोग्योपनिषत्प्रमाणं यत्प्रोक्तं ब्रह्मणा प्रवक्ष्ये नारद उवाच भगवन् श्रोतुं प्र
 क्षामिह तौ हं कमलामन आ वरा स्यामि ते पक्षे किं नामैकादशी भवत को देवः कविधिः
 स स्याः किं किं पुराणं कथय प्रभो ब्रह्मोवाच श्रापु नारद ते वधितो कानां हितका
 मया श्रीवरीकादशी स्तृक्षा का म हानो मतः अस्याः श्रवणमात्रेण वा जो जयेय
 फलं न मेतु अस्यायः फलं यदेवं शंखचक्राक्षधरं श्रीधराख्यं हरिं विष्णुमाधवं
 मधुसूदनं जपते ध्यायते यो वेतस्व पुराणं फलं श्रापु ताया यां न का श्पां वने मित्रे
 न च पुष्करे न तस्मिन् न स कश्चिन्मवाप्नोति यस्मिन् स्तृक्षा फलं जनात् के हरिं वक्रु रस्ते वै
 रा दुष्टास्ते हि वाक्रे न तस्मिन् न स वाप्नोति यस्मिन् स्तृक्षा फलं जनात् गोमूत्रं यो गुं रो सिं
 हे यजिष्यते चंदे दुके न तस्मिन् न स वाप्नोति यस्मिन् स्तृक्षा फलं जनात् स सागर वनोपेतो

ना ४

राम

४६

यो दशति वसुंधरां कामिका व्रत कारा वृत्तं भोक्तृ मफलौ स्मृतौ प्रस्तवमानां यो धेनुं दद्यात् सो
 पथ्यं नरः तस्मिन् न स मवाप्नोति कामिका व्रत कारकाः श्रीवृक्षे श्रीधरं देवं पूजयित्वा नरो
 ज्ञमः तेनैव जिता देवा गंधर्वो रागपुत्राः तस्मात्सर्वं प्रयतेनैव कामिकादि वसे हरिः
 पूजितो यो यथा यत्नया मानुषैः पापभीक्ष्णैः संसारं रागवमनां पापपेकसमाकुले
 तेषां सुदुरागा यो यत्नं कामिका व्रत मुत्तमं नोतः परतरा का चि स विनाया पहरिणि एवं
 नारद जानीहि स्वयमाह पुरा हरिः अध्यात्म विद्या निरर्तयस्मिन् प्राप्यते नरः न तो
 बहुतरं तद्विः कामरा व्रतं सेवनात् रात्रि जागरणं स्तृक्षा का मि का व्रतं स्तृक्षः न पञ्च
 यति यमं रोदने वपश्मती दुर्मतिं न पश्यति कुबोधि च कामिका व्रतं सेवनात् कामि
 का वा व्रते वीरौ के वस्ये गो नो जाताः तस्मात्सर्वं प्रयतेन कर्तुं अनियमात्मभिः तुलसी प्र

नृपिः

एवं हि कश्चित् तं त्वं ब्रह्म
प्राप्ता दास्यसे ॥

न स्पृष्टुं न स्पर्शं न च्छेदं न वेद्यं तं ब्रह्मैवास्मीति श्रुत्वा
स्य ज्वलि हेतुपदीति

ब्रह्मसूत्रापरहरीभूराहताविनाशिनी त्रिदिवल्लनहाजीवमहापुण्यफलप्रदाभ्युत्थामहा
त्ममेतेषामनरः श्रद्धासमन्वितः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुञ्चति ३० इति ब्रह्म
वेदत्रैपुत्तेषाम्बराहृष्टिकादृशामहस्यं पुण्यधिरउ० श्रावणस्यसितेपसेविनामे
कादृशोभवेत् कथ्यस्वप्रसादेन ममोग्रमधुसूदन श्रीहरघउ० अरण्यवाहिनीरा
नकथं पापहतांशुभा यस्याः श्रवणामंत्रेण वा जपे यफलमेतत् ह्यपरस्य पुण्यस्योदो पु
रमाहियतीपुरि पुरमहीत्रोत्तस्यात्तो राज्ञं पातयति स्वर्कं पुत्रहीनस्य तस्यैव न तद्वा
जं सुखप्रदं अ पुत्रस्य स्वर्वासास्तिरहलोके परेतया यततोस्य सुतप्राप्नोति कालो वहु
तरो गतः न प्रपन्नसुतो राजा सर्वसौख्यं प्रदो नगां रक्षुवत्ताने प्रवयसराजा विताप
रो भवत नगातः प्रजापत्ये रूदं वचनमब्रवीत् इह जन्मतिमोलोकाः नमया पातं के

जि

अस्यापोपार्जिते विर्तते किं कोशमयानि त्रसस्वेव इवितानं महीतं मया क्वचित् आसा
 त्करोनस्ततः परस्य बहुपाप दहस्तु तव सा वितालो कायमेवा विजितो मही दुष्टं सु पातितो दं
 हो बंधु पुत्रादिकेष्टपि शिष्याः सुपूजिता नित्यं देव्या अपि मया जनाः इत्येव व्रजतो मागोधर्म
 युक्ते द्विजोत्तमाः वस्मान्मम गृहे युजोन जातस्तद्विषयतां इति वाचं द्विजाः श्रुत्वा सप्र
 ज्ञास पुरोहिताः मंत्रं स्तुत्यान पठितं जगमुत्तमं न वेन इतश्चेतश्च पश्यन्तः आश्रमान् वि
 सेवितान् नेपतेर्हितमिदं तोददृशुः सुनिसत्तमं ज्ञाप्य मानंतपोधारं निरानंदं निराम
 यं निराहारं जितात्मानं जितैर्कथं स गतं लोमश श्रुत्वा त्वं ज्ञेयं सर्वशास्त्रविशारद ही
 घोयुयं महात्मानं अनेक ब्रह्मसंमितं कल्पकल्पे गते स्वस्य कं लोमश शीघ्रो अतो लो
 मशनामानं विक्कालजं महाभुनि तं दृष्ट्वा हसिता सर्वे आत्रा मुञ्जस्य संनिधिं यथान्या

राम
१८

धि

यं यथाहो यनमश्नुजुर्मयोहितं विनयावनताः सर्वे उखंश्चैव परस्परं अस्मद्गपवशादे
 व प्राप्नोये सुनिसत्तमः लोमश उ० किमर्थं मिह संप्राप्ताः कथय च संस्काराणां मदर्शनाह
 दगिरः स्तुवंतस्वमाविषु अस्मंशयंकरिष्यामि भवतां यद्विर्तते भवेत् परोपकारेणैव जन्म
 मादेशानं न संशयः जनाश्चुः श्रुयतामभिधास्यामावयमागमकारणां संशयवद्दना
 र्थाय तव संनिधिमागताः पश्यन्ते परतरः तत्तः श्रेयो न विद्यते अतः कार्यवशात्प्राप्ताः
 सर्वे मयं भवतो वयं मही जिज्ञासराज्ञासो पुत्रहीनोऽस्ति सांप्रतं वयं तस्य प्रजावृत्तान्
 पुत्रवृत्तेन पालिताः तं पुत्ररहितं दृष्ट्वा तस्मिन् दुःखेन दुःखिवताः तपः कर्तुं मिरुयाताम
 निस्तुत्यानुनेषिक्ते तस्य भाग्यवशाद्दृष्टेः स्वस्माभिस्तु द्विजोत्तम महता दर्शनेनैव का
 यं सिद्धिर्भवेत्तराणां उपदेशं वद मुनेराज्ञः पुत्रोपपन्नं भवेत् तेषामेवैव च श्रुत्वा म

त्रैलोक्यमश्रितः प्रभुवाचमुनिर्जीत्वा तस्य जन्मपुरातनं लोमश उ० पुराजन्मनि वैश्वो यं ध
 नदीनो नृशंसत्तत् ज्येष्ठे मासि मिते पक्षे दशमी दिवसे तथा मध्यगधुमरौ प्रसोशा
 मसौ म्मिजलाशये रूपिको सज्जलौ दृष्ट्वा जलपाने मनो रथो सद्यः स्रतामवन्ता च धेनु
 सप्तसमागता तृणाज्जीवै निराद्या ज्जीतस्यामापः पयोतुसा पिबती वारयित्वा तामसौ
 तोयं स्वयं पयोः कर्मणाः सत्यपाकेन पुत्रहीनो नृयो भवत् कस्यापि जन्मनः पुण्यात्मा
 सराजमर्कटकं लोका उचुः पुरापातापंशे यं याति पुरारोग्युच्यते मुने पुते पापदेश
 कथय येन पापसंयो भवेत् यथा भवत्यसादेन पुत्रो भवति भूपतेः लोमश उ० श्राव
 रो शुक्रपसेतु पुत्रदाना मविश्रुता एकादशो वा द्दित हा कुं रत्नं वृत्तं जनाः यथा ब
 विधि यथा सायं यथोक्तं जागरितं तस्य पुराणं मले द्धं नृपतये जनाः एवं त्

राम

४२

मस्ते

त्रे स निपते राज्ञः पुत्रो भविष्यति शुत्वा तेलोमशवचसि प्रगास्यद्विजोत्तमं प्रसन्नं सुखाग्रहान्
 जमुह्यौ सुखविलोचनः श्रावरां तसमासाद्य सत्त्वा लोमशश्चायितं राजा सह व्रतं चतुः
 संवैश्व द्वासमन्विताः द्वादशो दिवसे पुराणं दधुर्नृपतये जनाः एवं मेवा नृपश्चाद्य पुत्रं
 नाम विश्रुता कर्तव्या सुखमिदं द्विरिह लोके परञ्च शुत्वा महस्य मेतस्याः नरपापैः
 प्रमुच्ये इहामुवसुखं प्राणपरस्वर्गोति तमेत इति भविष्योत्तर पुरारो श्रावरां शुक्ले
 कादशो महोसं युधिष्ठिर उ० मादृष्ट्वा पसेतु किं नामेकादशो भवेत् एतदिदं प्रहं
 श्रातुं कथय सज्जना ईन श्रीरर उ० अराष्ट्रं कर्मनाराजं नृपं विष्णुमिविस्तरात्
 श्राजतिनामतः प्रोक्ता सर्वपापप्रणाशिनी व्रजयित्वा हयिकेशं व्रतमस्या करोति यः
 पापानि तस्य न स्यंति महापातकजा मपि नातः परतयराजं नृपं कथं हि तावदा सम

४ स्थ क

मुक्तं मया घेतज्ञासत्तममभाषितं रुचिं श्रुत्वा ततो वभुवन्नपतिः पुरा वक्रवर्तिसत्तमं
 धः समस्तो यामुवः पतिः वेत्सापिकमेतोभागाहाभययोवभुवसः विक्रित्वावनितापु
 त्रोस्वकारात्तविक्रयं पुत्कसत्तमवरासत्तगताग्रासपुरापसत्त सत्तमालेस्वरजं
 इत्येतस्मिन्नापहारकः सोभवन्नपतिश्च्योनसत्ताच्चालितस्तथा एवगतसत्तपते वद
 वोवत्सरागतः ततः श्रुतापरोराजनसदभवतिदुःखितः । के. करोमि कृगच्छामि
 निश्चयि मैकयभवेत् इति चिंतयत स्तस्मिन्मैस्पन्नजिनासीवे आज्ञागाममुक्ति
 कश्चित् ज्ञात्वा राजानमोतुरं परोपकरागार्थं यनिमितावृत्तगादिजाः सतं दृष्ट्वा
 किजवरं नाम सत्तमसत्तमः सत्तमोत्तमिफटोभूत्वा गोतमस्याग्रंतस्थितः कथयामा
 सत्तमोत्तमान्मनोदुः खसंयुतं श्रुत्वा नपतिवाच्यानिगोत्रमोविस्मयाच्यितः उपदेशं

मप्र ६

राम

५०

नपतयेव तस्यासदं हो मुनिः मासेमाइपदेराजनस्वरूपवेतिजोभने एकादशोसमाख्याता
 अज्ञानाभोतिपुरापरा अस्याः कुरुवृत्तेराजनपापस्यातोभविष्यति तवभाषणवशादेवास
 प्रमेदिसमागता उपवासपरोभूता राज्ञीजागरांकुत् एवमस्यावृत्तेवीरौतवपापस्यो
 धुवं तवपुष्पप्रभावेनआगतोहेनपोत्तम गत्येवकथयित्वा तु मुनिरतदीधीयत मुने
 वीक्ष्यरूपः अत्तावकारव्रतमुत्तमं स्मरेत्स्मिन्व्रतेराजनपापस्यातोभवत्सरागत
 सुयतीराजशाईलप्रभावोस्यव्रतस्यवे यदुःखबहुभिर्वैधोक्तं अंतस्तयोभवेत् नि
 स्तीरौदुःखोराज्ञास्मिन्व्रतस्यास्यप्रभावतः पत्न्यासहसमायोगं पुत्रजीवनमापसः दे
 वदुःखभयोनेदुःपुष्पवृष्टिर्वैभूतिवैः एकादश्याप्रभावेनप्राप्तराजमकंटकं स्वर्गलभेत्
 स्थिरः सपुरः सपरिच्छः इहैवैव व्रतंराजनेकुर्वेतिदिज्ञोत्तमाः सर्वपापविनिमुक्तं

पपातस्य २

हजिधं २

श्विदिवंशान्तिरेव पठनाद्भवणात्तराजन्त्रश्चमेधफलमेत २३ इति ब्रह्मांडपुराणमाह
 पदद्वयैर्जनेकादशामहासं युधिष्ठिर उ० नभस्पृश्यामि ते पसेकापियेकादशीभ
 वेत् किं नामाकेविधिसंस्थाः किं पुष्पं च वदस्व मे श्रीहर उ० कथयामि महापुराणं
 गोमोक्षप्रदायिनि कामिकानामनामिति स्रवंपापहरांपरांपसाः श्रवणां त्रेगां राजपे
 यफलं तमेत ससंसत्यमयाप्रोक्तं नातः परतरं नराणां पापिनां पापनाशाय ह्यज्ञागा
 मगिरा रुतमा अतः परतरां श्रवणं वे मोक्षप्रदायनी एतस्मात्कारणा राजन् नृश्रुयतो
 गतिं त्रमा वैश्वैर्ममभक्तैस्तुमनुजास्तुतिपायकेः नभस्पृश्यामि ते ह्येषां कामिकायाः
 गत्रपं वामनः प्रजितो येन कमलैः कमलैः सगाः नभस्पृश्यामि ते ह्येषां कामिकायाः
 रिनेतथा त्रिनाशितं जगत्सर्वं त्रयोदेवाः सनातनः एतस्मात् कारणा राजन् कर्तव्यं

राम

५१

हरिवासरे युधिष्ठिर उ० संशयोऽस्मि प्रहस्य हं श्रुयतां वज्रनादेन कथं सुखो मिद्वेश कुतो
 देव संशस्मि मम प्रभो श्रीहर उ० वाच श्रुयतां राजशा देव कथां पापहरां परां बलिर्वैरा
 नवः फलं मासावेतायुरो तथा फत्रपंश्चैव मां नित्यं मद्रक्तो मत्परायणः जपस्तु विवि
 धैः सूक्तैर्यजते मां स नित्यशः दिजानो फत्रके नित्यं सत्तं धर्मं हरता शयः परं त्वीदृहर
 तं देवो देव लोकमजीजयत् महत्तमिंद्रलोकवैजितं तेन महात्मना एवं विचार्य बभूव
 स्तुतं इंद्रासक्तिभिः पुरुरादेवैः साईं वरुधा प्रजितो महं ततो वामन रूपेणा
 वतारेण पंचमः अत्युग्ररूपेणातदा सर्वं ब्रह्मांडरूपिणा वात्केन जितः सो वै सत्यमा
 लेन्यतस्मिन् नान् मया बाणसवलिः प्राथितो वक्ररूपिणा पदत्रयं च मे देहि
 रत्नं मे भुवनत्रयं इत्युक्तेन मया राजा रत्नवान् त्रिपरां भुवं संकल्पमाचं वसुधैमाई कृणु

अपरविक्रम मुल्लोके तद्वर्तमानोपाधुवर्तके तजानुनी स्थलोके तु कटिस्थस्य महर्लोके
तयोर्दरं जनलोके तु दृश्यते योके च कंठकं सप्तलोके सुखं स्थाप्य उन्नमां तयोर्दरं
चंद्रसूर्यग्रहाश्चैव भगणो योगासंयुता सेंद्राश्चैव तथा देवानां गाशेषादयः परमुत्त
वंतो वेदसंभ्रंते सन्तैश्च विविधैः सूर्यं करग्रहीत्वा तु बलिमबुवं वचनं तदा एके
न फजिताय स्त्री द्वितीयेन विविधं तृतीयस्य तृणादस्य स्त्रातं देहिमस्तानघ एव
मुक्ते मया सोपिमस्तकं दत्तवान् बलिः ततो विमस्तकं हृत्कं परं सस्य मया तदा सि
न्धोरासात् लेराज नरानवो मम प्रजकः सित्ये तद्वानवे वैवकिमकुर्वन्ततः परं वि
नयावनतं दृष्ट्वा प्रसन्नो भूत्वा नारदः नमस्य श्रुत्वा पंसे वै कृत्वा तिका हरि वासरात्
ममेका तव मूर्ते चैव लिप्ता श्रित्यतिरते हाती यो शेषयच्चैव लोराधिमागरोत्तमे

राम
५२

सप्यते च दशके यो यावच्चायातिका र्तिं की तावद्भवतु ते पुण्यं सर्वपुण्योत्तमं यतस्मात्का
रणाद्वा जन्तुकर्त्तव्यं च प्रयततः नातः पराजराका विनायक हरि राणी तस्यां वस्तुप्यते हे
वः शस्त्रवक्रगाराधरः तस्यां वपूजयेद्देवं त्रैलोक्यस्य पितामहं दधिहानं प्रकृत्वां रौ
प्यतं हलसंयुतं रात्रौ जागरं रां दृष्ट्वा भुक्तिमुक्त्यै विशेषतः एवं यः कुरुते राजन्यका
दस्याः व्रतश्रुतं सर्वपापहर्त्तव्यं भुक्तिप्रदाप्रकं ब्रह्मणा चैव यो मर्तः कथां पापह
रां शुभां अश्वमेधस्य यज्ञसफलं पाप्मोति मानवः २१ इति श्री स्कंदपुराणो नाम नैका
दशोऽमहात्म्यं युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादेन ममाश्रमधुमं हन दृष्ट्वा यावापि
नेपक्षे किं नो मिका दशो भवेत् श्रीरश्मि उवाच आश्विने दशपक्षे तु हंदिश नाम नामतः त
स्याः व्रतप्रभावेन प्रहारापैः प्रणश्यति अधो यो निगता नो वपित्वा गति दायजि म

गङ्गावहिनोराजन्कथापायहरापरो यस्याः श्रवणमात्रेणावाजपेयफलमेतत् पुराह
 नयुगोराजावभुवरिपुसदनः ईदमेनरतिर्यातः पुरांमादिक्रान्तिं प्रति सराज्यपालयामा
 सधर्मरापशसावितः पुत्रैर्विजयमापुक्रो धनधान्यसुतोवित मादिक्रान्तियोराजावि
 शुभक्रियायसाः जपन् विंशोदनामानि मुक्तिरानिनराधिपः कालंनयतिविधिर्वदध्या
 त्मधानवितकः एकस्मिन्दिवसराजिसुखासीने स रोगाते अवतीर्यामक्षीमानं वरा
 चारदेशमुनिः तमागतमभिप्रेत्यप्रत्युत्थाय दरशोजलिः फज्जपित्वा र्थमिधिनावा सने
 संनिवेशयत् सुखोपविष्टः समुनिः प्रत्यवाच न्यपोत्तमं कुशालं तव राजे इमं सखं गे शुभ
 तैने धर्ममतिवत्तैते विष्णुभक्तिरतिः सरा इति नास्य तद्देव्यैः श्रद्धाराजातमवृजोत राम
 राजोवाच त्वत्प्रसादान्मुनिश्चेष्टमवेत्त कुशलं मम अथ कुरु क्रियाः सर्वाः सफलमाव ५३

दर्शनात् प्रसादे कुरु विप्रैर्वृत्तागमनकारणं ॥ २२३ ॥ अयतोराजशार्दूलमहोविस्मयप्र
 दं ब्रह्मलोकादहं प्राप्नोयमलोकं न्यपोत्तम सयमेतावितोभक्त्या उपविष्टो वरासने धर्म
 शोभाः समवंतोभास्करे समुपासते बहुपुण्यप्रकाशोरावृतवैकुण्ठोद्यतः सभायां श्रा
 द्देवस्थमयादयः पिता तव कथितं तेन संदेशस्तन्निबोधजनेश्वर ईदमेनरतिर्यातो
 राजामादिक्रान्तिप्रभुः तस्याग्रे कथयत् सुखं लब्धितं मायमसंविधौ केनापि वातरापेरा
 पूर्वजन्मोद्देवनेवे स्वर्गं प्रेषयामां पुत्रं ईदिरावृतं दानतः इत्युक्त्वा हं समायतः सभाप
 तव पार्थिव पितुः स्वर्गं जपेद्राजन् ईदिरावृतमाचर तेन वृतभावेन स्वर्गं यास्यति ते पि
 ता राजोवाच कथयस्व प्रसादेन भगवन् ईदिरावृतं विधिना केन कृतं कस्य सन्नेति
 चोतया रनोद् ॥ २२३ ॥ श्राणुराजन्ते वधि वृतस्यास्य विधिं शुभं आश्विनस्यासिते पक्षे दश

मोद्वसेषुमे प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत अष्टा युक्तेन वेतसा ततो मध्याह्नसमये स्नानं दत्त्वा
 दिङ्मले पितृणां प्रातये आर्चयितुं कुर्वाणं प्रनित्यः एकमर्कततः दत्त्वा रात्रौ भूमीश
 यो तथा प्रभाते विमले जाते प्राप्ते चैकादशीदिने मुखप्रक्षालने कुर्यादंतधावनव
 जितं उपावासस्य नियमं गृह्णायादिति भावतः अथ स्त्रिया निराहारः सर्वभोगवि
 वर्जितः शोभोक्षे पुंडरिकान्तशरणां मे प्रवाच्युत इत्येवं नियमं दत्त्वा मध्याह्नसम
 यतया शालिग्रामशिलायितुं आर्चयितुं दत्त्वा यथाविधि भोजयित्वा द्विजवरान् दक्षिणा
 भिः सुफज्जितान् पितृशेषं समाधाय सौगावेद्यादिवस्त्राणां फज्जित्वा हृदयके शंफ
 पागधादिभिः स्नानां भोजनं गौरां दत्त्वा के शवस्य समीपतः ततः प्रभातसमये संप्रा
 प्ते द्वादिने आर्चयित्वा र्शिभक्त्या भोजयित्वा द्विजानय वंधुहोहि त्रपुत्रादीन्

राम

५५

स्वयं मुंजीत वापतः अनेन विधिनाराजन्व्रतं कुरु विधानतः विष्णुलोकं प्रयास्यति पितरन्त
 वक्तृपते इत्युक्तान् पतिराजन्मुनिरन्तरधीयते पयोक्तविधिनाराजाचकार व्रतमुत्तमं अ
 तं पुरेण संहितः पुत्रभक्त्यस्य प्रनित्यः दत्ते व्रते तु कौंतेय पुष्पहृदि रक्तदिवः तत्तणा
 तगतं द्वास्तोत्रं गामहरिर्मदिरं इंदुमनोपिराजं दत्त्वा राज्ञ्यमकरके रात्रिं निवेश्य त
 नेयजगाम विदिवं स्ये ईदिराव्रतमहात्म्यंत वाग्ने कथितं मया परनामवर्णा इज्जनस
 वंपापैः प्रमुच्यते इति श्री ब्रह्मवेवर्त पुराणे अष्टाध्याय द्वास्तोत्रं द्वास्तोत्रं युधिष्ठिर उ
 कथयत् स्वभावेन भगवन्मधुसूदन ईषस्य भुक्तेवे किना मे कादशां त्वं वर श्री
 दृष्टु उवाच आरागं द्वास्तोत्रं मीमांस्य पापनाशनं भुक्तेवे वाप्स्य युजिन्ने वेद
 कादशी तु मा पायां कुशेति विख्याता सर्वपापहरा परा पद्मनाभाभिधानं मोक्षयति

नमानवः सर्वाभियफलप्राप्तेषां मोक्षपरायणे तपसात्मानरस्त्रीर्ब्रह्मविर्मुनिपतेन्द्रि
 यः तत्फलमवाप्नोति तत्र त्वागारु उध्वजं दत्त्वापिबुधः पापं नरो मोक्षमवाप्नोति
 नयाति नरकं नत्वा सर्वपापहरं हरिं यथियां गतिं तौ निपुणपाभ्या यत्नानि च न
 वसफलमाप्नोति विष्णोर्नामानुकोत्तमात् देवशाङ्गधरं विष्णुं प्रपन्नाना ईर्ष्यं नते
 यापमलोकश्च न गमै जायते कश्चित् उपोष्य कार्दमां कां प्रसंगेनापिमानक
 नायति यातनां यामिपायं दत्त्वापि दारुणा वैश्वः परुषो भूत्वा शिवं हि दत्तकरोति यः
 नायं देवैश्च सर्वैकं मयाति नरकं ध्रुवं शेषः पाशुपतोक्तत्वा विष्णोर्नां करोति चेत
 शेषे पयने घोरे यावद्विद्विष्यतु ईश न हर्षं पावनं किञ्चिद्विषु लोके पुविद्यते याद
 ज्ञपद्मनाभस्य दिने पातकहानिदं तावत्पापानि देहे स्मिन्ति यंति मनुजाधिप या

राम
 ५५

वज्रोपवसेत्तुः पद्मनाभादिने शुभं अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च एकार
 स्युपवासस्य कलानां हेति गोउंशो अश्वमेधं एकारं शोभं किञ्चित्पुण्यं लोके न वि
 द्यते व्याजेनापि दरताराजं वरसंयति भास्करं स्वर्गं मोक्षप्रदाद्ये वा शरिरारोग्यदा
 यति सुकलत्रप्रदाद्ये वा धनपुत्रप्रदायनी न गगानगगाराजं न कक्षी न च पुष्करं
 न वापिकोरवंते च पुण्यं भूतहरं ईनात् राजो नागरां दरभासमुपैष्य हरि ईने आ
 नायासे न भपालप्राप्यते वैष्णवं पदं दशवेमात् केपक्षे दशराजं इषे विके प्रिया
 यादशपक्षे तु पुरुषानुद्धरेन्नरः चतुर्भुजादियस्त्वाः नागारिदरतकेतनाः सप्त
 राः पीतवस्त्राश्च प्रयाति हरि मंदिरं बालत्वे यो वनत्वे च रुद्रत्वे पि न पीतम उपोष्य
 कार्दशी न जनेति पापोपि दुर्गातिं यां पां कुशा मुपोष्येव आश्विनस्यासिते तरे सर्व

पापविनिर्मुक्तो हरिलोकं सागच्छति दत्वा हेमति लान् भूमिं गामन्त्रं कस्य का तथा यस्य
 एषं समवाप्नोति तस्युरापं हरिजागरात् अस्य पुरापविहीना निदिनाभ्ये का दशो विना
 सलोहकारभस्त्रे वस्त्रं सन्निपिनजीवति एवं आदिव संकुयात् हरिद्रोपि न पोतम सु
 माचरेत् यथा शक्तिस्त्रानदा नादिका क्रियाः तस्य गामसोधानां संचाराणां पुरापकर्म
 र्णां कर्तारो नेव पश्यति धीरास्तो यमयातनो दीधौ युचो धनाटपाश्च कुलिगरो
 गवर्जिताः दृश्यन्ते मानवा लोके पुरापकर्तारं दशः किमत्र बहु नो ज्ञेयमासधर्म
 रादुर्गतिं अरोहयंति दिव्यं धर्मैर्लोकाय विचारणा इति ते के स्थितं राजन्यस्य शोहं
 तयानघ २० इति ब्रह्मवैवर्ते पुरातोरौ अश्विनशुक्लपक्षे पाषाणकुशामहस्ये शुद्धि
 धिरउवाच कथयस्व प्रत्यादेन व्रमस्ते राजानां दैन कार्तिकस्यासिते किं त्रामेकादशी

राम
 ५६

भवेत् श्रीरश्मि ७० अयताराजशाहं लक्ष्ययामितवायजः कार्तिके दशपतेतुरमा
 नामा सुशोभना एकादशी समाता तमहापापहरापरा अस्याः प्रसंगे ताराजमहा
 स्वंप्रवृत्तिं मुचुकुं ददति रियातो वभुवन्तर्पितः पुरादेवेदेन समं यस्य संप्राप्तिदश
 म्भिर्दिने नमोक्तं यत्र नमोक्तं भोऽहं रेर्दिने अजापटहनिर्धो यं शोभनस्ववरी
 तिर्या किं कर्तव्यं मया कांते हे हि शिखो सुशोभने चंद्रभोगो वाच मयितुं वैश्व
 निविभो मोक्तव्यं नापि केन चित् राजैस्त्वेव करभैरने पशुभिरेव च तस्य गामन्त्रं
 तथा वारि नमोक्तं अहं रेर्दिने मानवैश्च कुतः कांतं भुंज्यते हरि वासरे यद्विभो ह
 से कांतयतो गृहं प्रयास्यसि एवं विधाये मनसा सुदृढं मानस्यं कुरुं शोभवउवाच
 सत्यं तस्यैव वाक्यं करिष्ये ह सुपोषणा देवेन विहितं यद्विज्ञेयं वभविष्यति इति

दिष्टमिति दशत्वावकारनियमं व्रतं स्तुतयापीडीततनुः सबभूवति दुःखितः इति चितं
 यतस्तस्य आदितो सामागाङ्गिरिं वेष्टवानां नराणां हिमानि शाहयं वदिनि हरिपू
 जारतोनां च जगारासत्तेवतसा वक्रवन्पशाईलशोभने स्याति दुः सहा रवेरुदयव
 रुदयवेलायोशोभनः पंचतांगतः राहायामासराजार्जराजयोपेक्षु प्रहोमभिः वंद
 भागनात्मदेहं हरायतिनासह दशवेई देहिकं कर्म तस्को जन कवेप्रमनि शोभने
 ननपत्रे सरमाव्रतप्रसारतः प्राप्ते देवपुरं रम्यं मंदरावलेसानुनि अनुपममनाप्य
 व्यमसखियगुणान्वितं हेमस्तभमयैः सोधैः रतं वै उयं प्रदिनैः स्फुटैकैर्विविधा
 कारैः विवित्रैरुपजाभिर्तमिहासनसमाजटः सृष्टेति वचाप्रः किरिटकुंडलयुतो राम
 हारके पुंरभूयितः स्तुयमाने शुगंधवैरस्सरोगरासेवितः शोभनः शोभनेतव ५७

देवाजपरोयथा सोमशमेति विष्णोः तोमुचुकुदपुरवसर तीर्थयात्राप्रसेगेन भ्रमविप्रो
 दृष्टो न्यपजामातरेजात्यातसमोपजगामसः असनादुत्थितः शोधनमश्च केदि
 जोतमं वकारकुशलप्रस्निग्धसुरस्यन्यस्यच कोतायाचइभागायास्तथेवनगर
 स्यच सोमशमोवाच कुशलवर्जतेराजन् आश्रयेपरममम पुरं विचित्रैरुचिरं
 द्येवेनचितकचित एतदावस्यन्यपतेकुतः प्रापमिदं चया शोभनउ० कार्तिक
 स्यासितेपत्तेनाम्नाचेकादशीरमा तामुपाय्यमयाप्राप्तं दिजेदं परमं ध्रुवं ध्रुवं भवति
 यनेवतत्कुसुमदिजोत्तमदिजउ० कथमध्रुवं मतेदिकथेहिभवति ध्रुवं तत्वेकथय
 राजेइतत्करिष्यामिनामथा शोभनउ० मयेतद्विहितं विप्रश्चङ्काहानं व्रजोत्तम
 तेनाहमध्रुवं मयेध्रुवं भवति तद्युग सुबुद्धं दृष्टुं हिताचेतुभागासु शोभना तस्मै

कथयन्नृतांतराजकं साग्रतोद्दिजतघ्नत्वाथदिनवरस्तस्येसर्वं निवेदयत् ऋत्वायसा
 दिजवचोविष्मयोस्तुल्ललोचनाप्रसन्नमयवास्वप्रवेयेतकथ्यतेदिज सोमशमोवाच
 प्रत्ययेदपितकांतस्त्रवदगोमयाश्रुभे ऐदनुत्समनाधस्यं दधत्तस्यपुरंमया अध्ववते
 नतस्योक्तं प्रवेभवतुवत्तु चंद्रभोगोवाच तच्चमानयविप्रर्षेपतिदशोन्मालसो आत्मना
 ब्रतपुराणेनकरिष्यामिपुरंध्रवं आचार्योदिजसंतंयोग्यथाभवति तत्तुल्लोचनं प्राप्यतेहिम
 प्ययेदस्त्रायोगंविपुक्तयोः वामदेवोऽष्टगोत्सवं नृतांतं कथितं तयोः अभ्यर्षिचंद्रभोगो
 वैश्वमेवैव्योर्जितं कथिमंत्रप्रभावेनविष्णुवासरसेवनात् दिव्यदेहावभोवांसो हि
 योगतिमवापच पत्युः समीपमगमत्यर्ह्योस्तुल्ललोचना सहयेशोभनातोवदय्याको
 तांसमागतौ समास्यस्वकेनामपात्रेतांसनिवेशयत् सावोवाचप्रिंह्योच्चंद्रभोगाश्रुभे राम

वचःश्रुत्वाकांतदितंवाच्यस्यसुरांपविद्यतेप्रयि अथवधोधिकज्ञातायुदाहं पितृवैश्वमनि
 मयाततः समृद्धिवदरतमेकादशीव्रतं यथाक्तविधिसंयुक्तं श्रद्धापीतेनैवेत्तसा तेनपुराणप्र
 भावेनभविष्यतिपुरंध्रवंसर्वकामसंप्रदं चयावहाभूतसंप्रवं एवंसात्यशाहंरमते
 पतिनासह दिव्यभोगान्पुराणरूपादिव्याभरणाभूषिता शोभमानोतयासा ईरमतेदि
 व्याविग्रहः रमाव्रतप्रभावेनमंदराचलसानुनी वितामशिसमाद्येयाकामधेनुसमाय
 वारमाभिधानात्पतेतवायेकथितामया दशकुडं कार्तिकेशुकूपक्षेयानाम्नाहवप्रवेपि
 नो तस्याः महाम्यमनघश्रुतकर्तृत्वयात्प मयातवायेकथितेमाहास्यं पापनाशनं एक
 दशीव्रतानां चपस्योरुभयोरयि यथाशुक्लतया दशविभेदेनैवेकारयेत् सेवीतेकाद
 शीनरागंभुक्तिमुक्तिप्रदायनी धेनुः श्रुतातया दशकुडाभयोः स दशपयः तथैवतस्य

फलदंस्मृतमेकादशाह्यं एकादशीव्रतानां पोमहास्यं अरागुनेनरः सर्वपापविनिर्मुक्तो
विशुद्धोकेमहीयते ५२ इतिब्रह्मवेवर्तपुराणोक्तिकदरश्चरामाहास्यं ब्रह्मोवाच
प्रबोधिमास्तुमहत्स्यपापघ्नीपवईनेमुक्तिदंस्तुबुद्धानां अरागुबुद्धसुस्तम ताव
ऊर्जतिविप्रेऽंगामागारोत्तिष्ठेतितावत्तयातिपापघ्नीकार्तिकेहरिबोधिनी तावत्
र्जतिनीर्थातिसमुद्राश्चसरांसिच यावत्प्रबोधिनीविप्रनायातिकार्तिकेतिथौ अथ
मेघसहस्रं गिराजस्यशतानिच एकैनेवोपवासेनप्रबोधिनीलभेनरः दुर्लभं चै
वदुः प्रायेत्रैलोक्येसचराचरे तथापिप्रार्थितंविप्रहरतिहरिबोधिनी प्रसूमेदरतु
त्यातिपापामयज्जितान्यपि एकैनेवोपवासेनदहतहरिबोधिनी पूर्वजन्मसहस्रेषु
पापंचयदुपाजितं जागरेगाप्रबोधिमाविलयंयानिनरः उपवासंप्रबोधिनीविपिन

३४

गम

५२

कुरुतेतुयः यथोक्तंकुरुतेयंसर्गविधिवत्सुतानरः स्वल्पं च वदुषाप्रोतिमेकतुल्यं लभे
त्यलं विवाहनेव्रतभयेनास्तिकेहेतुकेशवे एतेषां व्रततेनेवधर्मैवैशास्त्रद्वयके शु
रभिः सङ्गविप्रेष्ययोहंकारेगावर्तते प्रजाकलत्रं वित्यंचसुहरततस्यनस्यति आवा
रभश्चदेहानां वयसो गामितोतथ्य दुर्जनैः सेयमानानाधर्मस्त्रेषुपराडमुखा पतिने
सहसंगोद्यामनंवडहे तथा येकुर्वन्तिमुनिश्चैतंगाहंति यमालयं येध्यायतिरुशिचि
त्रेयेकुर्वन्तिप्रबोधिनि तेषां विलियतेपापं पूर्वजन्मतोऽपि विमुक्तो नरकोत्पाया
त्कती विज्ञाः प्रजागारं सर्वपापविनिर्मुक्तो विशुद्धो कं समाहृति ररत्नातुजागर
विज्ञाः हतपापो भवेन्नरः दुः प्राप्यमानुयं जन्मतजापि हरिबोधिनी स्नात्वा संवेद्युतो धे
युदरागोकोचनेः सह नतसलमवाप्रोतियत्यात्परिजागरे यथा भ्रवं नृणां प्रमः

धननाशोपवाधुवः इति ज्ञात्वा मुनिश्रेष्ठकर्मव्यवैश्ववृत्तं सर्वदरसं परित्यज्य तुष्यये
 च कृपारिणः इषोस्येकादशीसम्पत्कृत्कार्तिके हरिवोधिनी विजेष्य बहभिः कल्पेः
 परलोकप्रदेशं ने उपाधिताचयेनेव कार्तिके हरिवोधिनी कर्मणा मनसा वाचाश्च
 इन्द्रपंचकारयत् समन्यासि च योगि च सत्तपस्योति ते दिवः स्वर्गं मोक्षो च तस्याग्रे
 हरतायेन प्रबोधिनी कर्मणा मनसा वाचा पापं च पटुपाजितं प्रज्ञा लयति गोविंदः प्रबो
 धिन्मास्तु जागरे स्नानं सनं जपं होमं समुद्दिष्य जनानरेयं क्रियते पुत्रबोधियात्तस्तप
 ये च यंति नरास्तस्योभक्त्या देवचमाधवं महापापविनिर्मुक्तो मोक्षे पांति हरिप्रियाः
 प्रबोधवासरे विशिखि विवत्समुपोषितः वृत्तज्ञानेन देवेश परितुष्टो जनार्दनः
 कर्तव्येषां प्रयते न नराकादिभिर्यातिभिः कार्तिकेकादशी पुत्रनाराणां वरदा सरा

राम

वात्येपि योनरः कुर्वीत सर्वपापैः प्रमुच्ये स सज्जन हरतं पापे संस्कार्ये मुनि सत्तम स्वर्गं वा
 यदि वा भूमि पदं हरिवोधिनी तुला पुरस्मदने च यत्फलं परिकर्तितं त्वं दमयो यरा
 गोचयसल्लभं तपुमान् नियमेन कथाविष्टाः ये श्रावन्ति स्वभावतः श्लोकांश्च श्लोकपा
 रं वा कार्तिके गोशतफलं सर्वान्धमो मरित्यन्पकार्तिके तु हरिप्रियः शास्त्रावतरणं
 पुराणं श्रोतव्यं फलमर्थिभिः श्रेयसालोभतु व्यावायः करोति हरः कथाकार्तिके मुनिशा
 इत्यकुलानीतारयेद्धतं प्रबोधवासरे विप्रयः करोति हरः कथां सप्तपदी पवती रानं फलं
 प्रोत्तोजिप्रानवः गिताशास्त्रविनोदेन कार्तिकं योनयेत्तुमान् न तस्य पुनरावृत्तिर्वत्सलो
 के वसेत्तुमान् गितान्तं च वार्धचधूपदीपं च दत्तं यः करोति स पुराणां त्रिलोक्यसंवा
 दरे कार्तिके शुक्लपक्षे तु एकादशी सुशोभने मेत्रे नानेन गोविंदमर्च्यतो ह्यप्येततः

उन्निचोत्तिथिगोविंदसजनीसंज्ञागत्यते तपिमुनेजगत्सुसंस्थितेवोस्थितंजगत् ब्रह्मे
 न जगत्कुत्वेरस्यसोमादिवं दितपादपम बुधसुदेवेशजगद्विवासमंत्रप्रभावेनसुख
 नदेव गतामेधाविषद्वौवनिर्मलेनिर्मलादिशः शारसनिच पुष्पाणि गृहा राममकेश
 व उस्थितेवदेवदेवेशंफजयेद्रजि फवेकं रजोजागरांकु योद्गामयेस्येदो परि य
 द्रताच्चेवविषेद्राधाप्राप्ताहारपरं फवेजन्मसम्भूदेष्या पांचालेयुमनोहरा हरेरा
 यतनेनत्रहरतं प्राचीनवर्द्धिया कदाचित्कर्त्तिके मासिप्रबोधिना प्रजागरे ननत्रे
 सविशेषसापश्यतिप्रतिमांहरः हरसु प्राप्ता इवविताविज्ञेतरापिचिंतयक अपेनारा
 यताः साचाहंसातुतदर्शनः मयासहैव नयेतकथं संभाष्यतेविदं इत्यंमनोरथंवा
 लाकुर्वन्ति न तस्युक्तं ततः प्रभातेतत्पुण्यं जागरस्यसमर्पयत् तत्रकतिपयेवर्षे

राम

६१

मन्त्रपञ्चकलेवरं पापंहित्वागतास्वर्गोत्तरेवांगराभवर तमेवमूर्तिं धायंतिचंद्राको
 तिर्वराप्सरा नपत्तिकाभयेत्कश्चिदसुचयस्वित्ताभवर हरसुकीर्त्यमादिशपब्रह्म
 राप्सरयोयिता तदासाक्षयभातोद्गोहेजाताधराधिको प्रबोधिनासुमहात्म्या हर
 क्षोरेमेतपासह यदासाक्षयभातोद्गोहेजात्सलसर्वहनेषुसर्वतोर्थेयुयफले त
 सलंकोटिशुगोतेप्रबोधिना प्रजागरात विरायसर्वपुराणानिमुनिपुण्येनाकुशेव
 योच्चैयेत्परयाभस्माकार्त्तिकेसनरोत्तमः तस्मात्सर्वप्रपतेनकर्त्तव्यबोधिनीनेरः
 ऊरः संतोषरागार्थापभुक्तिमुक्तिप्रसिद्धय एकदशीयराविद्वा दशम्यांचतराजनेः
 द्वादशीसमुपोष्यावै पारगांतुजयादिने अनेनविधिनाकुर्यावयं स प्राप्यते स
 फगांतुततोवाचेकुर्यादुद्यायनंबुधः आरीप्रध्येतआचांतेव्रतस्थोचापनेवरत् उद्या

पननदुर्यधः कुर्याच्च ज्ञायते तस्माद्युष्मन् कुर्याद्यथाविभवशक्तिः क्रियते शुक्रपक्षे च
 मार्गशोर्ध्वरेष्वे द्वादेशवासाणां चैव मंत्रये द्विधो विहानं च यो दशो मपतो कमाचार्य
 विधिको विदुष्यजमानः शुचिः स्वात्माश्रयः पुत्रो जितेन्द्रियः पादशोभायां वस्त्राधराज्जा
 यो हंस्तो चैव पर आचार्यस्तु सतः कुर्यान्मउलपंचवर्गिकं सर्वतो भद्रं स जीवत मध्ये
 कलशमसेत् जलफणीं सर्वस्वंच पंचरात्रं समन्वितं पंचपत्रं वसं युक्तं कर्पूरागुहासितं
 वेष्टितं युष्मन्मालाभिस्त्रां प्रपात्रेन संयुतं तस्योपरि सप्त देवं नमो नारायणं नमः सो च
 रात्रिं प्रति मां कुर्यात्पथाशक्तिप्रमाणात् वाहनायुधसंयुता विज्जादयं विवर्जयेत् ततो
 मंडलदिग्भागे द्विकपालान् प्रजयेत् पयस्विनीं सर्वस्तोत्रां दद्यात् त्रयमंशुं त्रयोदशे
 भ्यो विष्णोः त्रयोदश पश्चिन्न आचार्यस्तु स पतीकं विशेषेण प्रफज्जयेत् ततः पंचविंशति

राम
 ६२

कुम्भांश्चोदकनखवेष्टितान् ब्राह्मणोभ्यो मातो दद्यात्तनशष्पादिकं तथा पारणां च तो वपिवा
 महा दानैः पश्चाच्चैव समापयेत् कुर्यादधुभिर्मिथ्यभोजनं विज्जशक्तिरिदं नालिदरं
 वै कादशो व्रतं स्वशस्या सर्वकर्मो शिकुर्याद्दुष्टापनादिकं एतन्ने सर्वमाख्यातमात्र
 देकादशो व्रतं व्रतं द्वाविधानेन नरात्रो जागरणं चरेत् जागरिचादरते विष्ठाः पूज
 ने च द्विजोत्तमठपवासादिकं सर्वमंगलान् भवे ह्रवं गीतं वाद्यं च न स च पुराणा पठ
 नं तथा धूपदीपं चैवेद्यं पुष्पां गंधानुलेपनं फलापंगारादिश्च दद्यात्तन्मिदं पयसः
 सत्यस्मृतिर्वित्तं त्वं मादकादि विवर्ज्यं नाराजजनमस्कारमतिद्वेष्टनं चेतसा या
 मेयामे महाफज्जिकुर्यात्तागरादरः हस्तिराग्निसमायुक्तं द्विजादीनां च फज्जने युज्ज
 तयुरासं युक्तं मेकादश्यां तं जागरः यः करोति नरो भक्त्या न पुनर्जीयते भुवि अथ मे
 धसहस्रं स्वर्गं वा जयेय शतं स्वच पुराणकोटिगुणितं प्रोक्तं मेकादश्यां तु जागर एकादशो

६३

व्रतमिदं कथितं मया ते कम्पप्रदं सकल कल्मषनाशनं च विष्णोः प्रियं स्रविधि युक्तं बलं
 सेति हासं दत्तं वै कथं नरवरो लभते समुक्तं ७५ इति श्री स्कंद पुराण कादश नाम हास्यं च
 नवविंशोऽध्यायः श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम

राम

